

รายงานการวิจัย

เรื่อง

แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพ

ด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รศศุภนธ์ ศุนาลัย

ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปีงบประมาณ 2555

รายงานการวิจัย

เรื่อง

แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพ

ด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสสุคนธ์ สุนาลัย

ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปีงบประมาณ 2555

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย : แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและ
สารสนเทศ

ชื่อผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รศสุคนธ์ ศุนาลัย

ปีที่ทำการวิจัย : 2555

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทและปัญหาด้านจริยธรรม สร้างความตระหนักถึงจริยธรรม และแนะแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ โดยใช้วิธีการ ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ ทำการศึกษากับนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน โดยใช้เครื่องมือคือแบบสอบถามจำนวน 40 ข้อ โดยรวบรวมข้อมูลแล้วนำ ข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐานและทดสอบด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อเป็นการสนับสนุน ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการ สื่อสารและสารสนเทศ ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือทุกคนมีหลักการยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง มี ความเชื่อมั่นต่อตนเองและผู้อื่น ในระดับมากที่สุดคือรับฟังและยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่น มีความเห็นที่แตกต่าง กัน มี ทักษะที่ดีต่อผู้ส่งสารและผู้รับสาร มีหลักจริยธรรมยึดมั่นเสมอสามารถพูดและจูงใจให้ผู้รับสารคล้อยตาม ข่าวดารนั้น มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะสื่อสารกับผู้อื่นสามารถเลือกวิธีการสื่อสารให้เหมาะสมกับโอกาส สามารถติดต่อสื่อสารข้อมูลที่เป็นจริงและเชื่อถือได้ มีความใจกว้างในความคิดของผู้อื่นและใช้เหตุผลในการ สื่อสารมีวิธีการติดต่อสื่อสารกับชุมชนและประชาคมข่าวสารที่มีความสำคัญจะใช้การสื่อสารหลายทางพร้อม กัน เนื้อหาของข่าวสารจะมีการกลั่นกรองเป็นอย่างดี ข้อมูลข่าวสารมีการย้ำเตือนหลายครั้งเพื่อให้เกิดความ เข้าใจเนื้อหาข่าวสารมีความทันสมัยทันเหตุการณ์อยู่เสมอ เนื้อหาข่าวสารเป็นเรื่องที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้ร่วมงานเสมอ ข้อมูลข่าวสารตั้งอยู่บนพื้นฐานความจริงและเชื่อถือได้ความ สนใจข่าวลือหรือข่าวซุบซิบ มีความพยายามเพิ่มพูนความรู้และสนใจข่าวสารตลอดเวลา ต้องการให้องค์กร สื่อสารหลายๆ ทาง ในส่วนของระดับปานกลางคือเนื้อหาข่าวสารไม่ชัดเจนจึงทำให้เข้าใจยากการแจ้งข่าวสาร

ไม่สม่ำเสมอบางครั้งเร็วเกินไป บางครั้งช้าเกินไปเนื้อหาข่าวสารมักลอกเลียนแบบคำสั่งเดิมการส่งข่าวสารหลายทอดทำให้ข่าวสารบิดเบือนไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของข่าวสารมีการแทรกแซงบิดเบือนข่าวสารการยึดติดระบบและรูปแบบทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารล่าช้าการสื่อสารต้องมีผู้รับและผู้ส่งที่เข้าใจกัน ในส่วนที่มีระดับน้อยคือความไม่เที่ยงตรงของข่าวสารความลำเอียงของอุปกรณ์ในการสื่อสารความไม่เพียงพอของอุปกรณ์การไม่ยอมรับในนวัตกรรมใหม่ๆผู้ใช้สื่อขาดความรู้ ความชำนาญในเครื่องมือใหม่ๆมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อข่าวสารไม่สามารถแสดงความคิดเห็นหรือซักถามขาดทักษะในการอ่าน รับรู้เข้าใจไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเองผู้ให้ข้อมูลข่าวสารไม่มีความรู้ทางด้านนี้โดยตรง

Abstract

Research Title : Guidelines for strengthening the professional ethics of communication and information.

Author : Asst.Prof. Dr. Routsukol Sunalai

Year : 2012

This research aims to study and ethical context. Raising awareness of the moral and ethical guidelines of the profession to strengthen the communication and information. By using the quantitative research. Study with the studys of the university Department of Business Administration 300 people. Using 40 items of the questionnaire, data collection, and data were analyzed with descriptive statistics and tests with the mean and standard deviation data to support quantitative research. The results showed that an ethical approach to the practice of communications and information. Level at levels most people are adhering to the principles of what is right. Have confidence in themselves and others. Level is to listen and accept what others have commented, you have a different attitude towards senders and recipients of a ethical commitment to speak and motivate the audience always amenable reportedwy. substances that have a deep understanding of the subject to communicate with others can choose how to communicate properly with the opportunity to communicate information that is reliable and is tolerant of the ideas of others, and the reason for the communication method. communication with the community and community news that is important to use multiple simultaneous communication of the message content to be screened as well the information are reminded several times to achieve a better understanding of content. content is always up-to-date information is interesting and useful to share information with colleagues is always the information is based on truth and trust rumors or gossip to enhance their efforts. and do any time require organizations to communicate many ways. The level of content is not clear, making it difficult to identify any uneven, sometimes too fast. Sometimes too slow of content, often mimicking the original messaging several leading cause any distortion, no prioritization of any intervention is distorting news adhesion system and format to receive information

delayed communication needs. The sender and recipient understood. In the lower level is the inaccuracy of any of the obsolete equipment, lack of communications equipment are recognized in innovative media users lack of knowledge. Expertise new tools have a bad attitude towards any comments or questions can not lack the skills to read. Perceived slow no confidence in themselves to no knowledge of this information directly.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัย เรื่อง แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ สำเร็จได้ด้วย บุคคลหลายท่านที่ให้ความกรุณา ช่วยเหลือ ให้ข้อมูล ข้อเสนอแนะ คำปรึกษา ความคิดเห็น และให้กำลังใจ

ผู้เขียน ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ฤๅเดช เกิดวิชัย , อาจารย์ ดร.สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์ ที่ได้แนะนำ และเป็นกำลังใจ ในการทำงานให้สำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป วชิทองรัตนา คณบดีวิทยาการจัดการ คณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ และขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการทำงานเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ดร.วิทยา เมฆขำ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนาและขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวริย์ ยอดนิมที่ได้ให้ความช่วยเหลือและชี้แนะพร้อมทั้งปรับแต่งงานวิจัยจนสำเร็จ ลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ท้ายสุดนี้ ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้มีอุปการะคุณและลูกๆ ทุกคน ที่ได้ช่วยสนับสนุนและเป็นกำลังใจตลอดมา ทำให้ผู้เขียนมีกำลังใจในการทำงาน และประสบผลสำเร็จในการทำงาน ทำให้งานลุล่วงไปด้วยดี

รศสุคนธ์ สุณาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	14
1.3 วิธีการวิจัย	14
1.4 ขอบเขตการวิจัย	14
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	15
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	15
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	
2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)	16
2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)	17
2.3 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive Theory)	17
2.4 ทฤษฎีการพัฒนาการรับรู้ทางด้านศีลธรรมของโคลบลเบิร์ก	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	
3.1 ความนำ	31
3.2 วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ	31
3.3 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา	31
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	
5.1 สรุปผลการวิจัย	47
5.2 อภิปรายผล	48
5.3 ข้อเสนอแนะ	48
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	50
ประวัติผู้ทำรายงานการวิจัย	56

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	36
4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	38
4.3 การทดสอบความแตกต่าง จำแนกตามเพศ	40
4.4 การทดสอบความแตกต่าง จำแนกตามอายุ	41
4.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเปรียบเทียบรายคู่	42
4.6 การทดสอบความแตกต่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	43
4.7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเปรียบเทียบระดับการศึกษา	44
4.8 การทดสอบความแตกต่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	4

สารบัญภาพ

ภาพที่

2.9 กรอบแนวคิด

หน้า

31

บทที่ 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศจะสามารถพัฒนาไปสู่ความเจริญได้นั้นจำเป็นต้องมีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะความมุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศหรือเป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการบริหารแบบบูรณาการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน รวมถึงความซื่อสัตย์ต่ออาชีพหรือองค์กรที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาขีดความสามารถและเป็นตัวขับเคลื่อนให้องค์กรและประเทศพัฒนาต่อไปได้ไม่สิ้นสุด การที่จะเป็นเช่นนี้ได้ประเทศหรือองค์กรต้องมีความเข้มแข็งอันเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เราอาจเรียกง่าย ๆ ว่าทุนหรือสินทรัพย์นั่นเอง โดยในยุคของอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจรูปแบบเดิม (Old Economy) นั้นความสำเร็จของประเทศหรือองค์กรประเมินจากปัจจัยที่จับต้องได้ (Tangible Assets) และสามารถตีมูลค่าทางบัญชีได้ เช่นที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง อาคาร เครื่องจักร โรงงาน วัตถุดิบ ฯลฯ เท่านั้น แต่ในยุคของเศรษฐกิจใหม่ (New Economy) หรือยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) นี้ การวัดความสำเร็จของประเทศหรือองค์กรโดยจะทำการประเมินจากขีดความสามารถในการสร้าง “คุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร” ที่เน้นเกี่ยวกับการบริหารงานด้วยการสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยเฉพาะด้านการสื่อสารและสารสนเทศ มีบทบาทสำคัญในการสร้างและพิทักษ์ความเห็นธรรมในสังคมด้วยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง ความรู้ อันเป็นประโยชน์ให้สาธารณชนได้รับรู้ และเข้าใจ เป็นกระบอกเสียงสะท้อนความเป็นจริงอย่างตรงไปตรงมา การทำหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาของสื่อก่อให้เกิดผลกระทบต่อผลประโยชน์ของบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กรและผู้กุมอำนาจรัฐ ขณะเดียวกันในปัจจุบันพบว่าสื่อและสารสนเทศเป็นส่วนหนึ่งที่เกิดปัญหาสังคมด้านต่าง ๆ เช่น ความแตกแยก ความรุนแรง เนื่องจากการสื่อสารที่มุ่งเน้นการเสนอและรายการเพื่อสนองตอบสัญชาตญาณความอยากรู้อยากเห็นของผู้บริโภค มุ่งหวังด้านการแข่งขัน โฆษณา แย่งชิงความนิยม โดยไม่สนใจผลกระทบทางลบหรือความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นในระยะยาวจากการมุ่งเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ที่ตนจะได้รับ นอกจากนั้น ผู้บริโภคมักตั้งคำถามอยู่เสมอว่าผู้ประกอบวิชาชีพด้าน การสื่อสารและสารสนเทศ เคารพจรรยาบรรณและจริยธรรมเพียงใด พร้อมทั้งวิพากษ์ วิเคราะห์การทำงานและการบริหารงานของผู้ประกอบวิชาชีพด้านดังกล่าว โดยมักมองว่าสื่อกระทำการละเมิดจรรยาบรรณและจริยธรรมในสายตาของ

ผู้บริโภค และหากมีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ว่าในลักษณะทางกฎหมายหรือทางสังคมต่อสื่อ สื่อมักได้กลับว่าเป็นการคุกคาม (สุกัญญา สดบรรพัต, 2552)

สถานการณ์บ้านเมืองของ ประเทศไทยเราในปัจจุบันนี้ ค่อนข้างน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นวิกฤตทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเสื่อมถอยในด้าน คุณธรรม จริยธรรมของคน ทั้งในระดับนักการเมือง ข้าราชการ หรือ คนในแวดวงอาชีพอื่นๆ ภาพที่เห็นชัดเจนและเป็นข่าวอยู่ทุกวัน ก็คือ การทุจริต คอร์รัปชัน การก่ออาชญากรรม การเสพและการค้ายาเสพติด ซึ่ง แพร่ระบาดในกลุ่มเยาวชนไทย ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึง อุดมศึกษา รวมถึงการแต่งกายล่อแหลม ที่เป็นมูลเหตุก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ ของนักศึกษาหญิง การขายบริการทางเพศของนักศึกษา การที่นักศึกษาอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา การทะเลาะวิวาทของนักศึกษาทั้งภายในสถาบันเดียวกันและต่างสถาบัน เหล่านี้ เป็นต้น

ปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มของเยาวชนดังกล่าว ทุกคนต่างลงความเห็นตรงกันว่า เยาวชนไทยของเราขาดการปลูกฝังในด้าน คุณธรรม จริยธรรม อย่างยั่งยืน คือ อาจจะมีอยู่บ้างแต่เป็นแบบฉาบฉวย ไม่เกิดผลที่ถาวร ในขณะที่สังคมไทยต้องการเห็นภาพการพัฒนาเยาวชนไทยไปสู่การ เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ มีสติ ปัญญา มีความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีรายงานผลการ สํารวจของผู้ที่ถูกให้ออกจากงาน เฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของตัวพนักงานเอง พบว่า 17 % ถูกให้ออกจากงานเพราะ ขาดทักษะความรู้และประสบการณ์ 83% ถูกออกจากงานเพราะปัญหาเรื่อง ความประพฤติ และบุคลิกภาพ ในขณะที่เดียวกันมีผู้ไปสํารวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ในการพิจารณารับสมัคร เข้า ทำงาน ในหน่วยงาน องค์กร สถาบันต่างๆ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนมากต้องการบัณฑิต ที่มีคุณลักษณะดังนี้ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ อดทน เสียสละ และ มีความรับผิดชอบ ซึ่งปรากฏการณ์ในสังคม ดังกล่าวมานี้ เป็นผลโดยตรง มาจากเรื่องของการปลูกฝัง ทางด้านคุณธรรม จริยธรรม นั่นเอง

จริยธรรม เป็น หลักความประพฤติ หรือ แนวทางในการปฏิบัติตน ที่ ควรแก่การยึดถือปฏิบัติ เพื่อสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข โดยมีคุณธรรม และ ศีลธรรมเป็นองค์ประกอบที่ สำคัญ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จึงเปรียบเสมือนการพัฒนาคุณภาพจิตใจ ที่มีอิทธิพลต่อความประพฤติของคน

คุณธรรม เป็นสภาวะที่อยากให้เราทำอะไรที่เป็นคุณ

ศีลธรรม เป็นสภาวะที่เราห้ามจิตใจของเราไม่ให้ ทำในสิ่งผิด หรือบอกไม่ให้คนอื่น ทำ ทั้งคุณธรรม และ ศีลธรรม จึงเป็นตัว กำหนดความประพฤติของเรา ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกที่ควร คือ เป็น

ตัวกำหนดจริยธรรม จริยธรรมที่เกิดขึ้นจึงเป็นผลมาจากศาสนา ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ประเพณีและกฎหมาย

ศาสตราจารย์ นพ.เชวง เตชะโกสยะ ให้แนวคิดในเรื่องการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ให้กับเยาวชน เอาไว้ว่า คนเราถ้าไม่มีความรู้สึกรู้สีกผูกพันต่อ พ่อ แม่ ต่องานต่อแผ่นดิน และสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเขา จะสอนเท่าใดก็คงไม่มีประโยชน์ เพราะเขาจะเกิดความ สำนึกในหน้าที่ ในคุณค่าของชีวิต คุณค่าของความเป็นมนุษย์ ย่อมเป็นไปไม่ได้ เพราะแม้ชีวิตของเขาเอง เขาก็ไม่รับผิดชอบเสียแล้ว เขาจะไปรับผิดชอบต่อหน้าที่ของเขาที่ต้องทำความดีและให้ความดีแก่สังคมที่ได้รับประโยชน์ได้อย่างไร ดังนั้น คุณธรรม จริยธรรม จึงเป็นตัวอย่างที่จะต้องสร้างด้วยเหตุ คือ ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่เขาเป็นอย่างดีนั่นเอง และมีผู้ใหญ่ที่เป็นแบบอย่างที่ดีด้วย การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จำเป็นต้องมีครู 3 สถานะ เป็นต้นเหตุ คือ ครูที่บ้าน ครูที่โรงเรียน / สถานศึกษา และครู ที่เป็น คำสอนในศาสนา เพราะบุคคล 3 จำพวกนี้ ซึ่งหมายถึง 1. บุพการี 2. ครู 3. พระสงฆ์ เท่านั้น ที่อยากเห็นบุคคลอื่นได้ดี ถ้าขาดเหตุ หรือเหตุ ไม่ครบถ้วน ผลคือ คุณธรรม และ จริยธรรม ย่อมเกิดขึ้นไม่ได้ หรือไม่สมบูรณ์นั่นเอง เรามักจะเอาผลกลับมาเป็นเหตุ คือ เอา จริยธรรม หรือศีลธรรม ไปสอนเขาโดยตรง จริยธรรม ศีลธรรม และคุณธรรมอื่นๆ ย่อมเกิดขึ้นไม่ได้ หรือ มีขึ้นได้น้อยเต็มที

จริยธรรมและจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานสารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการ นักคอมพิวเตอร์ และผู้ใช้ต้องตระหนักถึงร่วมกันเพื่อความสงบสุขในสังคมสารสนเทศ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมาก และเพิ่มขึ้นทุกวัน การใช้งานระบบเครือข่ายที่ออนไลน์ และส่งข่าวสารถึงกันย่อมมีผู้ที่มีความประพฤติไม่ดีปะปน และสร้างปัญหาให้กับผู้อื่น อยู่เสมอ หลายเครือข่ายจึงได้ออกกฎเกณฑ์การใช้งานภายในเครือข่ายเพื่อให้สมาชิกใน เครือข่ายของตนยึดถือและปฏิบัติตาม การสร้างกฎเกณฑ์ก็เพื่อให้สมาชิกโดยส่วนรวมได้ รับประโยชน์สูงสุด ไม่เกิดปัญหาจากผู้ใช้งานคนที่สร้างความเดือดร้อนให้ ดังนั้นผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทุกคนที่เป็นสมาชิกเครือข่ายใดจะต้องเข้าใจกฎเกณฑ์ข้อบังคับ ของเครือข่านั้น มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้ร่วมใช้บริการคนอื่นและจะต้องรับผิดชอบต่อผลกระทบของตนเองที่เข้าไปขอใช้บริการต่าง ๆ บนเครือข่ายบนระบบคอมพิวเตอร์ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเรียกเข้าใช้มิได้เป็นเพียงเครือข่ายขององค์กร ที่ผู้ใช้สังกัดอยู่ แต่เป็นการเชื่อมโยงของ เครือข่ายต่าง ๆ เข้าหากันหลายพันหลายหมื่น เครือข่าย มีข้อมูลข่าวสารวิ่งอยู่ระหว่างเครือข่ายเป็นจำนวนมาก การส่งข่าวสารลงใน เครือข่ายนั้นอาจทำให้ข่าวสารกระจายเดินทางไปยังเครือข่ายอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก หรือแม้แต่การส่งจดหมายเทคโนโลยี

สารสนเทศ อิเล็กทรอนิกส์ฉบับหนึ่ง ก็อาจจะต้องเดินทางผ่านเครือข่าย อีกหลายเครือข่ายกว่าจะถึงปลายทาง

ดังนั้นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตต้องให้ความสำคัญ และตระหนักถึงปัญหาปริมาณข้อมูลข่าวสารที่วิ่งอยู่บนเครือข่าย ในฐานะที่เป็นผู้ใช้งาน คุณได้รับสิทธิให้เข้าใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต แต่อย่างไรก็ดีจะต้อง เข้าใจกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่แต่ละเครือข่ายย่อยวางไว้ด้วย ไม่เพียงละเมิดสิทธิหรือกระทำการใด ๆ ที่สร้างปัญหา หรือไม่เคารพกฎเกณฑ์ที่แต่ละเครือข่ายวางไว้ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้บริหารเครือข่ายย่อย ๆ นั้นอย่างเคร่งครัด การใช้งานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อทำให้เกิดประโยชน์จะทำให้สังคมอินเทอร์เน็ตน่าใช้ และเป็นประโยชน์ ร่วมกันอย่างดี กิจกรรมบางอย่างที่ไม่ควรปฏิบัติจะต้องหลีกเลี่ยง เช่น การส่งกระจาย ข่าวลือ ไปเป็นจำนวนมากบนเครือข่าย การกระจายข่าวแบบส่งกระจาย ไปยังปลายทางจำนวนมาก การส่งเอกสารจดหมายลูกโซ่ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะเป็นผลเสียโดยรวมต่อผู้ใช้ และไม่เกิดประโยชน์ใดๆต่อสังคมอินเทอร์เน็ต เพื่อให้การอยู่ร่วมกันในสังคมอินเทอร์เน็ตสงบสุข จึงมีผู้พยายามรวบรวมกฎกติกา มารยาท และวาง เป็น จรรยาบรรณอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกว่า Netiquette ต่อไปนี้เป็นหัวข้อบางส่วนที่เราควรพิจารณาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

วัตถุประสงค์ของการนำการสื่อสารข้อมูลมาใช้ในองค์กร

1. เพื่อรับข้อมูลและสารสนเทศจากแหล่งข้อมูล
2. เพื่อส่งและกระจายข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว
3. เพื่อลดเวลาในการทำงาน
4. เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการส่งข่าวสาร
5. เพื่อช่วยขยายการดำเนินงานขององค์กรให้ดีขึ้น
6. เพื่อช่วยปรับปรุงการบริหารขององค์กรให้สะดวกมากขึ้น

ทิศทางของการสื่อสารข้อมูล

ทิศทางของการสื่อสารข้อมูล จำแนกได้ 3 แบบ คือ

1. แบบทิศทางเดียว (Simplex หรือ One-Way) ข้อมูลจะถูกส่งจากทิศทางหนึ่งไปยังอีกทิศทางหนึ่ง โดยไม่สามารถส่งย้อนกลับมาได้เช่น ระบบวิทยุหรือโทรทัศน์

2. แบบกึ่งสองทิศทาง (Half Duplex) ข้อมูลสามารถส่งสลับกันได้ทั้ง 2 ทิศทางโดยต้องผลัดกันส่งครั้งละทิศทางเท่านั้น ตัวอย่างเช่น วิทยุสื่อสาร แบบผลัดกันพูด

3. แบบสองทิศทาง (Full Duplex หรือ Both-Way) ข้อมูลสามารถส่งพร้อม ๆ กันได้ทั้ง 2 ทิศทางอย่างอิสระ ตัวอย่างเช่น ระบบโทรศัพท์บางครั้งเราเรียกการสื่อสารแบบสองทิศทางว่า FourWire-Lineการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการสื่อสารมีประโยชน์มากมายคือ

ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์

จากการที่คอมพิวเตอร์มีลักษณะเด่นหลายประการ ทำให้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวันในสังคมเป็นอย่างมาก ที่พบเห็นได้บ่อยที่สุดก็คือ การใช้ในการพิมพ์เอกสารต่างๆ เช่น พิมพ์จดหมาย รายงาน เอกสารต่างๆ ซึ่งเรียกว่างานประมวลผล (word processing) นอกจากนี้ยังมีการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในด้านต่างๆ อีกหลายด้าน ดังต่อไปนี้

1. งานธุรกิจ เช่น บริษัท ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า ตลอดจนโรงงานต่างๆ ใช้คอมพิวเตอร์ในการทำบัญชี งานประมวลคำ และติดต่อกับหน่วยงานภายนอกผ่านระบบโทรคมนาคม นอกจากนี้งานอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ก็ใช้คอมพิวเตอร์มาช่วยในการควบคุมการผลิต และการประกอบชิ้นส่วนของอุปกรณ์ต่างๆ เช่น โรงงานประกอบรถยนต์ ซึ่งทำให้การผลิตมีคุณภาพดีขึ้นบริษัทยังมารับ หรือ งานธนาคาร ที่ให้บริการถอนเงินผ่านตู้ฝากถอนเงินอัตโนมัติ (ATM) และใช้คอมพิวเตอร์คิดดอกเบี้ยให้กับผู้ฝากเงิน และการโอนเงินระหว่างบัญชี เชื่อมโยงกันเป็นระบบเครือข่าย

2. งานวิทยาศาสตร์การแพทย์ และงานสาธารณสุข สามารถนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการนำมาใช้ในส่วนของการคำนวณที่ค่อนข้างซับซ้อน เช่น งานศึกษาโมเลกุลสารเคมี วิธีการโคจรของการส่งจรวดไปสู่อวกาศ หรืองานทะเบียน การเงิน สถิติ และเป็นอุปกรณ์สำหรับการตรวจรักษาโรคได้ ซึ่งจะให้ผลที่แม่นยำกว่าการตรวจด้วยวิธีเคมีแบบเดิม และให้การรักษารวดเร็วขึ้น

3. งานคมนาคมและสื่อสาร ในส่วนที่เกี่ยวกับการเดินทาง จะใช้คอมพิวเตอร์ในการจองวันเวลา ที่นั่ง ซึ่งมีการเชื่อมโยงไปยังทุกสถานีหรือทุกสายการบินได้ ทำให้สะดวกต่อผู้เดินทางที่ไม่ต้อง

เสียงเวลารอ อีกทั้งยังใช้ในการควบคุมระบบการจราจร เช่น ไฟสัญญาณจราจรและการจราจรทางอากาศ หรือในการสื่อสารก็ใช้ควบคุมวงโคจรของดาวเทียมเพื่อให้อยู่ในวงโคจร ซึ่งจะส่งผลต่อการส่งสัญญาณให้ระบบการสื่อสารมีความชัดเจน

4. **งานวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม สถาปนิกและวิศวกร** สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบ หรือ จำลองสถานการณ์ ต่างๆ เช่น การรับแรงสั่นสะเทือนของอาคารเมื่อเกิดแผ่นดินไหว โดยคอมพิวเตอร์จะคำนวณและแสดงภาพสถานการณ์ใกล้เคียงความจริง รวมทั้งการใช้ควบคุมและติดตามความก้าวหน้าของโครงการต่างๆ เช่น คนงาน เครื่องมือ ผลการทำงาน

5. **งานราชการ** เป็นหน่วยงานที่มีการใช้คอมพิวเตอร์มากที่สุด โดยมีการใช้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานนั้นๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ มีการใช้ระบบประชุมทางไกลผ่านคอมพิวเตอร์ ,กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้จัดระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อเชื่อมโยงไปยังสถาบันต่างๆ , กรมสรรพากร ใช้จัดในการจัดเก็บภาษี บันทึกการเสียภาษี เป็นต้น

6. **การศึกษา** ได้แก่ การใช้คอมพิวเตอร์ทางด้านการเรียนการสอน ซึ่งมีการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยการสอนในลักษณะบทเรียน CAI หรืองานด้านทะเบียน ซึ่งทำให้สะดวกต่อการค้นหาข้อมูลนักเรียน การเก็บข้อมูลยืมและการส่งคืนหนังสือห้องสมุดคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อสังคมของมนุษย์เราในปัจจุบัน แทบทุกวงการล้วนนำคอมพิวเตอร์เข้าไปเกี่ยวข้องกับการใช้งาน จนกล่าวได้ว่าคอมพิวเตอร์เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตและการทำงานในชีวิตประจำวัน ฉะนั้นการเรียนรู้เพื่อทำความรู้จักกับคอมพิวเตอร์จึงถือเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง

ความหมายของคอมพิวเตอร์

“ คอมพิวเตอร์ ” มาจากภาษาละตินว่า “Computare” ซึ่งหมายถึง การนับ หรือ การคำนวณ ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายของคอมพิวเตอร์ไว้ว่า "เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ ทำหน้าที่เหมือนสมองกลใช้สำหรับแก้ปัญหาต่างๆ ที่ง่ายและซับซ้อนโดยวิธีทางคณิตศาสตร์"คอมพิวเตอร์จึงเป็นเครื่องจักรอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้ทำงานแทนมนุษย์ ในด้านการคิดคำนวณและสามารถจำข้อมูล ทั้งตัวเลขและตัวอักษรได้เพื่อการเรียกใช้งานในครั้งต่อไป นอกจากนี้ ยังสามารถจัดการกับสัญลักษณ์ได้ด้วยความเร็วสูง โดยปฏิบัติตามขั้นตอนของโปรแกรม

คอมพิวเตอร์ยังมีความสามารถในด้านต่างๆ อีกมาก อาทิเช่น การเปรียบเทียบทางตรรกศาสตร์ การรับส่งข้อมูล การจัดเก็บข้อมูลในตัวเครื่องและสามารถประมวลผลจากข้อมูลต่างๆ ได้

คุณสมบัติของคอมพิวเตอร์

การสร้างสารสนเทศเป็นงานที่เหมาะสมกับการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ ซึ่งสารสนเทศนั้นสามารถนำมาพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์ ส่งข้อมูลผ่านทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือจัดเก็บไว้ใช้ในอนาคตได้ คอมพิวเตอร์จึงมีคุณสมบัติเหมาะสมกับการสร้างสารสนเทศ โดยมีลักษณะเด่น ดังนี้

1. **หน่วยเก็บ (Storage)** หมายถึง ความสามารถในการเก็บข้อมูลจำนวนมากและเป็นเวลานาน นับเป็นจุดเด่นทางโครงสร้างและเป็นหัวใจของการทำงานแบบอัตโนมัติของเครื่องคอมพิวเตอร์
2. **ความเร็ว (Speed)** หมายถึง ความสามารถในการประมวลผลข้อมูล (Processing Speed) โดยใช้เวลาน้อย เป็นจุดเด่นทางโครงสร้างที่ผู้ใช้ทั่วไปมีส่วนเกี่ยวข้องน้อยที่สุด
3. **ความเป็นอัตโนมัติ (Self Acting)** หมายถึง ความสามารถในการประมวลผลข้อมูลตามลำดับขั้นตอนได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่องอย่างอัตโนมัติ โดยมนุษย์มีส่วนเกี่ยวข้องเฉพาะในขั้นตอนการกำหนดโปรแกรมคำสั่งและข้อมูลก่อนการประมวลผลเท่านั้น
4. **ความน่าเชื่อถือ (Sure)** หมายถึง ความสามารถในการประมวลผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ถูกต้อง ความน่าเชื่อถือนับเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์

ข้อมูลและสารสนเทศ

การทำงานต่างๆจะต้องมีข้อมูลและสารสนเทศเกิดขึ้นตลอดเวลา ปัจจุบันมีการนำเอาคอมพิวเตอร์มาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแปลงข้อมูลเป็นสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยความแตกต่างระหว่างข้อมูล และสารสนเทศ คือ

ข้อมูล หมายถึง ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลดิบ ที่ได้จากการสำรวจหรือรวบรวมมา ข้อมูลอาจจะเป็น ตัวเลข ตัวหนังสือ รูปภาพสัญลักษณ์ต่างๆ

สารสนเทศ หมายถึง สิ่งที่ได้จากการนำข้อมูลไปผ่านการประมวลผลอย่างใดอย่างหนึ่ง และสารสนเทศสามารถนำไปใช้งานได้ทันที แต่สารสนเทศบางตัวอาจจะเป็นเพียงแต่ข้อมูลสำหรับคนอีกกลุ่มหนึ่งก็ได้

ลักษณะของสารสนเทศที่ดี

สารสนเทศที่ดีว่าเป็นสารสนเทศที่ดี ควรจะมีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ ถูกต้องทันต่อการใช้งานครบถ้วนสมบูรณ์กะทัดรัดและตรงกับความต้องการ ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะเป็นตัว บ่งบอกถึงคุณภาพและคุณค่าของสารสนเทศนั้น ในการนำสารสนเทศไปใช้งานครั้งหนึ่ง ๆ สารสนเทศควรมีคุณสมบัติดังกล่าวนี้เป็นปริมาณที่มากหรือน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ใช้ ซึ่งเขาจะเป็นผู้พิจารณาถึงความคุ้มค่าของสารสนเทศที่ต้องการกับต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่จะให้ได้มาซึ่งสารสนเทศนั้นรายละเอียดของคุณสมบัติแต่ละข้อของสารสนเทศที่ดีควรจะเป็นมีดังนี้คือ

1. ความถูกต้อง ความถูกต้องในที่นี้หมายถึง อัตราส่วนของสารสนเทศที่ถูกต้องกับจำนวนสารสนเทศที่ผลิตขึ้นทั้งหมดในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น มีสารสนเทศที่ถูกต้องตรงกับ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจำนวน 950 หน่วย ในจำนวนสารสนเทศทั้งสิ้น 1,000 หน่วยที่ผลิตขึ้นภายในเวลา 1 เดือน ดังนั้นระดับความถูกต้องจะเป็น 0.95 ระดับความถูกต้องขนาดนี้จะถือว่าเพียงพอแล้วหรือไม่ ขึ้นอยู่กับตัวสารสนเทศ ตัวอย่างเช่น ถ้าใบแจ้งยอดเงินในบัญชีเงินฝากที่ธนาคารส่งไปถึงลูกค้าผิดพลาดเสีย 50 ใบ จากจำนวนใบแจ้งยอดหนี้สิ้น 1,000 ใบ ระดับความถูกต้อง 0.95 ก็เป็นระดับความถูกต้องที่ยอมรับไม่ได้ แต่ถ้าระเบียบ (record) ของข้อมูลสินค้าคงเหลือ สำหรับควบคุมสินค้าในโกดังซึ่งเป็นสินค้าที่มีราคาสูงและมีปริมาณมาก ผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนไป 0.05 ระดับความถูกต้อง 0.95 นี้ก็อาจจะเป็นระดับที่ยอมรับได้ แต่ในกรณีของธนาคารนั้นเป็นเรื่องจำนวนเงินและชื่อเสียงของธนาคาร ความถูกต้องย่อมต้องอยู่ในระดับที่สูงกว่าในกรณีหลัง ยิ่งสารสนเทศมีความถูกต้องมากเท่าใด ก็ยังเป็นสารสนเทศที่มีคุณค่าสำหรับผู้บริหารมากขึ้นเทคโนโลยีสารสนเทศ ความไม่ถูกต้องของสารสนเทศอาจมีสาเหตุมาจากความผิดพลาดของคนหรือเครื่องจักรหรือทั้ง 2 กรณี แต่ส่วนใหญ่แล้วสาเหตุแรกของความไม่ถูกต้องจะมาจากคน เช่น การออกแบบระบบผิดพลาด การเตรียมข้อมูลผิดพลาด หรือการควบคุมเครื่องจักรไม่ถูกวิธี เป็นต้น

2. ความทันต่อการใช้งาน สารสนเทศที่ดีนั้นมีความถูกต้องอย่างเดียวยังจะไม่เพียงพอ แต่ต้องได้รับให้ทันต่อการใช้ประโยชน์ด้วย การที่จะบอกว่าสารสนเทศที่ดีจะต้องเป็น สารสนเทศที่ได้มาอย่างรวดเร็ว ความหมายของความรวดเร็วในที่นี้ไม่สามารถบอกได้ว่าควรจะเป็นเท่าไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้ใช้ในแต่ละสถานการณ์ ในกรณีที่เป็นรายงานตามปกติ ถ้าหากว่าเราจัดทำรายงานดังกล่าวในทันทีที่เก็บข้อมูลแต่ละชุดมาได้เพื่อจะออกรายงานให้รวดเร็ว จะทำให้มีปริมาณของรายงานนั้นมากเกินไปจนความจำเป็น และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากขึ้น เพราะต้องออกรายงานทุกครั้งที่เก็บข้อมูลมา แทนที่จะรวบรวมข้อมูลไว้เป็นงวดๆ แล้วจึงจัดทำเป็นรายงานประจำงวด ดังนั้น จึงต้องยึดหลักของทางสายกลางคือ สารสนเทศนั้นควรจะรวดเร็วพอที่จะจัดทำได้จากข้อมูลปริมาณหนึ่ง แต่มิใช่ทุกครั้งที่มีการเก็บข้อมูลได้ เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย และสารสนเทศนั้นไม่ควรจะรวดเร็วจนไม่สามารถบอกถึงแนวโน้มหรือการเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งได้ ดังนั้น ช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดของสารสนเทศเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณากันให้ดีในแต่ละองค์การ สำหรับในระบบสารสนเทศที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการประมวลผลนั้น ปัญหานี้จะหมดไป เพราะสามารถที่จะประมวลผลข้อมูลให้กับผู้บริหารได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้สารสนเทศที่ผู้บริหารจะนำไปใช้ช่วยในการตัดสินใจในช่วงเวลาที่วิกฤติได้โดยไม่ต้องรอรายงานที่ออกตามปกติ และเป็นระบบที่สามารถให้สารสนเทศกับผู้บริหารได้ทุกขณะ ทั้งสารสนเทศที่มีอยู่ในรายงานปกติหรือไม่มีอยู่ในรายงานตามปกติได้

3. ความสมบูรณ์ ในบางครั้งผู้บริหารต้องเผชิญกับการตัดสินใจที่ไม่แน่นอน หรือด้วยความลังเลใจ เพราะสารสนเทศที่นำมาใช้สนับสนุนการตัดสินใจนั้นไม่สมบูรณ์ ความสมบูรณ์ของสารสนเทศได้มาจากการรวบรวมข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายในองค์การได้ในปริมาณที่เพียงพอต่อการผลิตสารสนเทศนั้น

4. ความกะทัดรัดของสารสนเทศ จากความพยายามที่จะทำให้สารสนเทศที่ผลิตออกมาเป็นสารสนเทศที่สมบูรณ์ ในบางครั้งจึงมีผู้ออกแบบระบบสารสนเทศโดยคำนึงถึงแต่จะทำให้มีสารสนเทศที่ละเอียดมากพอสำหรับผู้บริหาร ซึ่งบางครั้งก็กลับกลายเป็นว่าสารสนเทศนั้นมีปริมาณมากเกินไปที่ผู้บริหารจะใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี เพราะทำให้ผู้บริหารต้องเสียเวลาค้นหาสารสนเทศที่เขาต้องการจากสารสนเทศทั้งหมดที่มีอยู่ ซึ่งอาจทำให้ไม่ทันต่อการใช้งานได้ สารสนเทศที่ดีควรจะเป็นสารสนเทศที่กะทัดรัด และได้ใจความที่สมบูรณ์ในตัวเอง สามารถแสดงสาระที่สำคัญๆ ตามที่ผู้บริหารต้องการได้ครบถ้วน ซึ่งอาจจะจัดทำได้โดยการสรุปเฉพาะสิ่งที่ผู้บริหารต้องการ และในบางกรณีการใช้รูปภาพหรือการแสดงด้วยกราฟสามารถที่จะให้สารสนเทศได้ชัดเจนกว่าการบรรยาย

ด้วยตัวอักษร การใช้หลักการข้อยกเว้น (exception principle) เป็นเทคนิคหนึ่งที่จะทำให้สารสนเทศมีความกะทัดรัดได้ เนื่องจากเป็นสารสนเทศที่แสดงถึงสิ่งที่ผิดแผกแตกต่างไปจากมาตรฐานหรือแผนที่วางไว้ ซึ่งเป็นส่วนที่ ผู้บริหารให้ความสำคัญและให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพื่อใช้ในการควบคุมการดำเนินงานขององค์กร

5. ตรงกับความต้องการ คุณสมบัติข้อนี้หมายถึง สารสนเทศนั้นคือ สารสนเทศที่ต้องการจะรู้ เป็นสารสนเทศที่สามารถสื่อความหมายให้เกิดการกระทำ ความรู้ และความเข้าใจต่อผู้บริหาร ดังนั้น ถ้าหากรายงานต่างๆ ซึ่งครั้งหนึ่งเคยมีค่าต่อการบริหารงาน แต่ในปัจจุบันไม่เป็นสารสนเทศที่ตรงต่อความต้องการของผู้บริหารแล้ว รายงานดังกล่าวนั้นก็ไมควรถูกจะนำมาใช้งานอีกต่อไป

นอกจากคุณสมบัติของสารสนเทศดังกล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีคุณสมบัติที่แอบแฝงของ สารสนเทศอีกบางลักษณะที่สัมพันธ์กับระบบสารสนเทศ และวิธีการดำเนินงานของระบบสารสนเทศ คุณสมบัติเหล่านี้จะมีความสำคัญแตกต่างกันไปตามลักษณะงานเฉพาะอย่างคุณสมบัติเหล่านี้ได้แก่

1. ความละเอียดแม่นยำ ได้แก่ ความละเอียดแม่นยำในการวัดข้อมูล ให้ความเชื่อถือ ได้สูง เช่น ขนาดของชิ้นส่วนของอุปกรณ์ที่ต้องการสั่งผลิต เป็นต้น
 2. คุณสมบัติเชิงปริมาณ ได้แก่ ความสามารถที่จะแสดงออกมาในรูปของตัวเลข เช่น เปอร์เซ็นต์ความเชื่อมั่นของข้อมูลที่ใช้ช่วยในการตัดสินใจ เป็นต้น
 3. ความยอมรับได้ ได้แก่ ระดับความยอมรับได้ของกลุ่มผู้ใช้สารสนเทศอย่างเดียวกัน เช่น ลักษณะของแบบฟอร์ม รูปแบบของรายงาน เป็นต้น
 4. การใช้ได้ง่าย ได้แก่ สามารถนำไปใช้ได้ง่ายและรวดเร็ว
 5. ความไม่ลำเอียง ซึ่งหมายถึงไม่เป็นสารสนเทศที่มีจุดประสงค์ที่จะปกปิดข้อเท็จจริงบางอย่าง ซึ่งทำให้ผู้ใช้เข้าใจผิดไปจากความเป็นจริง
 6. ชัดเจน ซึ่งหมายถึง การมีความคลุมเครือน้อยที่สุด สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย
- (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ : 59)

ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ

เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญมากในปัจจุบัน และมีแนวโน้มมากยิ่งขึ้นในอนาคตเพราะ เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานสารสนเทศให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ นับตั้งแต่การผลิต การจัดเก็บ การประมวลผลการเรียกใช้ และการสื่อสาร รวมทั้งการแลกเปลี่ยน และใช้ทรัพยากรสารสนเทศร่วมกัน

ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ซึ่งความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ สรุปได้ ดังนี้

1. ความสำคัญในด้านการพัฒนาการเมืองการปกครองของประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญในทางการเมืองโดยเป็นเครื่องมือในการให้ข่าวสารความรู้ทางการเมืองซึ่งช่วยหล่อหลอมความคิด ความเข้าใจทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง สามารถทำให้มีบทบาท มีส่วนร่วมทางการเมืองและใช้สิทธิตามกระบวนการทางการเมือง ในสังคมประชาธิปไตย

2. ความสำคัญในด้านสังคม เทคโนโลยีสารสนเทศทำให้ประชาชนในภูมิภาคใด ๆ ของโลกได้รับรู้ข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์พร้อมกัน เพราะสามารถติดต่อ สื่อสารระหว่างกันได้ อย่างสะดวก โดยไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

3. ความสำคัญต่อการคมนาคม ระบบคอมพิวเตอร์ที่ออกแบบเพื่อควบคุมระบบเส้นทางการเดินทาง และการขนส่ง ช่วยให้การขนส่งผู้โดยสาร การส่งสินค้าวัตถุดิบต่าง ๆ มีความสะดวกมากขึ้น และยังสามารถรองรับธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศให้มีความรวดเร็ว ปลอดภัยมากกว่าในอดีต รวมทั้งผู้ใช้บริการได้รับความสะดวกในการใช้บริการจากแหล่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

4. ความสำคัญต่อการพัฒนาสาธารณสุข ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์สามารถนำมาจัดทำระบบสารสนเทศด้านการรักษาพยาบาลเพิ่มความสามารถ ในการตัดสินใจ วินิจฉัยการรักษาพยาบาล การจัดการระบบสาธารณสุขและรักษาพยาบาลที่ดี นอกจากช่วยสร้างคุณภาพชีวิตแล้วยังลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินของประเทศด้วย

5. ความสำคัญในวงการธุรกิจ ในการทำธุรกิจต้องมีการแข่งขัน ต้องช่วงชิงไหวพริบ ครองตลาดและลูกค้า สร้างความเชื่อถือในสินค้าและบริการ จึงจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นส่วนสำคัญ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กร การพัฒนากลยุทธ์ทางธุรกิจและใช้สร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า รวมทั้งเป็นการเพิ่มและพัฒนาผลผลิตของอุตสาหกรรม

6. ความสำคัญต่อการศึกษา เทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา ความรู้ความสามารถและทักษะความชำนาญในด้านต่าง ๆ ทั้งนักเรียนนักศึกษา บุคลากรในหน่วยงานเอกชน หน่วยงานราชการและประชาชนทั่วไปเช่น การศึกษาทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic-Learning หรือ E- Learning) สื่อการศึกษา แหล่งสารสนเทศเพื่อการค้นคว้า และยังเป็นเครื่องมือในการบริหาร การศึกษาอีกด้วย

7. ความสำคัญต่อการบริการสารสนเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสำคัญต่อการบริการสารสนเทศ องค์กรมีหน้าที่รวบรวม จัดการและให้บริการและเผยแพร่สารสนเทศ เช่น สถาบันบริการ

สารสนเทศประเภทห้องสมุด และศูนย์สารสนเทศต่าง ๆ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการและนอกจากนี้ พัฒนาการของเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคมมีผลก่อให้เกิดพัฒนาของห้องสมุดรูปลักษณะใหม่ หรือเรียกว่า ห้องสมุดดิจิทัล (Digital library) ปัจจุบันพัฒนาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีการปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์กับงานสารสนเทศอยู่ตลอดเวลาทำให้ทุกวงการวิชาชีพต้องหันมาศึกษาปรับปรุงกลไกในวิชาชีพของตนให้ทันต่อสังคมสารสนเทศและการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ดังนั้นเพื่อความเข้าใจในเบื้องต้นจึงควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำว่า “ข้อมูล” (Data) และ “สารสนเทศ” (Information) ดังนี้

ข้อมูล (Data) หมายถึง ข้อเท็จจริงต่างๆ ที่มีอยู่ในธรรมชาติ เป็นกลุ่มสัญลักษณ์แทนปริมาณ ข้อมูลอยู่ในรูปของตัวเลข ตัวหนังสือ รูปภาพ แผนภูมิ เป็นต้น(กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา 2536 : 1)

ประโยชน์ของระบบสารสนเทศ

1. ประสิทธิภาพ (Efficiency)

1.1 ระบบสารสนเทศทำให้การปฏิบัติงานมีความรวดเร็วมากขึ้น โดยใช้กระบวนการประมวลผลข้อมูลซึ่งจะทำให้สามารถเก็บรวบรวม ประมวลผลและปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยได้อย่างรวดเร็วระบบสารสนเทศช่วยในการจัดเก็บข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ หรือมีปริมาณมากและช่วยทำให้การเข้าถึงข้อมูล (access) เหล่านั้นมีความรวดเร็วด้วย

1.2 ช่วยลดต้นทุน การที่ระบบสารสนเทศช่วยทำให้การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลซึ่งมีปริมาณมากมีความสลับซับซ้อนให้ดำเนินการได้โดยเร็ว หรือการช่วยให้เกิดการติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการประหยัดต้นทุนการดำเนินการอย่างมาก

1.3 ช่วยให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว การใช้เครือข่ายทางคอมพิวเตอร์ทำให้มีการติดต่อได้ทั่วโลกภายในเวลาที่รวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์กับเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยกัน (machine to machine) หรือคนกับคน (human to human) หรือคนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ (human to machine) และการติดต่อสื่อสารดังกล่าวจะทำให้ข้อมูลที่เป็นทั้งข้อความ เสียง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวสามารถส่งได้ทันที

1. 4 ระบบสารสนเทศช่วยทำให้การประสานงานระหว่างฝ่ายต่างๆ เป็นไปได้ด้วยดี โดยเฉพาะหาระบบสารสนเทศนั้นออกแบบเพื่อเอื้ออำนวยให้หน่วยงาน ทั้งภายในและภายนอกที่อยู่ใน

ระบบของซัพพลายทั้งหมด จะทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดสามารถใช้ข้อมูลร่วมกันได้ และทำให้การประสานงาน หรือการทำความเข้าใจเป็นไปได้ด้วยดียิ่งขึ้น

2. ประสิทธิภาพ (Effectiveness)

2.1 ระบบสารสนเทศช่วยในการตัดสินใจ ระบบสารสนเทศที่ออกแบบสำหรับผู้บริหาร เช่น ระบบสารสนเทศที่ช่วยในการสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision support systems) หรือระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร (Executive support systems) จะเอื้ออำนวยให้ผู้บริหารมีข้อมูลในการประกอบการตัดสินใจได้ดีขึ้น อันจะส่งผลให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ไว้ได้

2.2 ระบบสารสนเทศช่วยในการเลือกผลิตสินค้า/ บริการที่เหมาะสมระบบสารสนเทศจะช่วยให้ห้้องค์การทราบถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน ราคาในตลาดรูปแบบของสินค้า/บริการที่มีอยู่ หรือช่วยให้หน่วยงานสามารถเลือกผลิตสินค้า/บริการที่มีความเหมาะสมกับความเชี่ยวชาญ หรือทรัพยากรที่มีอยู่

2.3 ระบบสารสนเทศช่วยปรับปรุงคุณภาพของสินค้า/บริการให้ดีขึ้นระบบสารสนเทศ ทำให้การติดต่อระหว่างหน่วยงานและลูกค้า สามารถทำได้โดยถูกต้องและรวดเร็วขึ้น ดังนั้นจึงช่วยให้หน่วยงานสามารถปรับปรุงคุณภาพของสินค้า/ บริการให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าได้ดีขึ้น และรวดเร็วขึ้นด้วย

จากปัญหาดังกล่าว การวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้าน สารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งจะเป็แนวทางในการพัฒนาจิตสำนึกด้านจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้าน การสื่อสารและสารสนเทศ ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์และความโปร่งใส ซึ่งจะมีผลดีต่อการบริหารจัดการและการปรับปรุงองค์กรและส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอันเป็นผลบวกต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษา บริบทและปัญหาด้าน จริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ
2. เพื่อสร้างความตระหนักถึงจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ เพื่อแนะแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ

1.3 วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัยโดยใช้วิธีผสมระหว่างวิธีวิจัยเชิงปริมาณและวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) การวิจัยเชิงปริมาณสามารถเสนอความเป็นรูปธรรมในเชิงปริมาณของตัวแปรได้ทุกระดับที่ศึกษา สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์หรือความแตกต่างออกมาเป็นตัวเลขได้อย่างชัดเจน (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม,2547) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเป็นอิสระและไม่มีความกังวลในการตอบ ส่วนในเรื่องความถูกต้องและความเชื่อถือได้รวมถึงความใช้ได้ทางปฏิบัติ ซึ่งใช้เป็นมาตรวัดตัวแปรหลักที่อยู่ในกรอบความคิด โดยทำการทดสอบความเชื่อถือได้(reliability)ของมาตรวัดก่อนนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติหรือหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษากลุ่มประชากรเป้าหมายคือผู้ใช้บริการสารสนเทศและการสื่อสาร ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร

การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นผู้ใช้บริการสารสนเทศและการสื่อสารในมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 400 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ใช้บริการสารสนเทศและการสื่อสารในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 30 คน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เช่นการเผยแพร่ในวารสาร จดสิทธิบัตรฯและ หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ในการปลูกฝังจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ
2. ได้แนวทางแก้ไขปัญหาด้านจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ

1.6 นิยามศัพท์(Definition) ที่ใช้ในการวิจัย

จริยธรรม หมายถึง หลักเกณฑ์ประพฤติดีปฏิบัติที่มีมาจากเหตุผลการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติมีสิทธิ์ที่จะตัดสินใจประพฤติปฏิบัติอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการหรือไม่ก็ได้ไม่มีกฎหมายควบคุมที่เป็นหลักเกณฑ์ของความผิด

การสื่อสาร (communication) คือกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือบุคคลต่อกลุ่ม โดยใช้สัญลักษณ์ สัญญาณหรือพฤติกรรมที่เข้าใจกัน าสเวลล์ (อ้างใน ชนวดิ. 2541) อธิบายกระบวนการสื่อสาร โดยการจัดเป็นคำถามเกี่ยวกับตัวผู้ส่งสาร ผู้รับสาร และผลของการสื่อสาร และสรุปว่ากระบวนการสื่อสารมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสาร ผู้รับสารและผลของการสื่อสาร

สารสนเทศ (Information) หมายถึง การนำเอาข้อมูลและข้อเท็จจริงมาทำการประมวลผลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยที่ไม่ต้องมีการตีความหรือแปลงข้อมูลจริง ๆ อีก สามารถนำมาใช้งานหรือสืบค้นได้ทันทีทันใด

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละตัวแปรซึ่งประกอบด้วยตัวแปรจริยธรรม สารสนเทศ การสื่อสาร ผู้วิจัยได้ศึกษา ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้แก่

1. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)
2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)
3. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive Theory)
4. ทฤษฎีการพัฒนาการรับรู้ทางด้านศีลธรรมของโคลบลเบิร์ก

หลักการและทฤษฎี

นักวิชาการเชื่อว่า จริยธรรมของบุคคลเกิดจากการศึกษา อบรม และสั่งสมมาตั้งแต่วัยเด็ก จนกระทั่งถึงวัยผู้ใหญ่ และตลอดชีวิต มีทฤษฎีที่ยืนยันว่า จริยธรรมสามารถปลูกฝังและสร้างขึ้นได้ดังนี้

2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เป็นผู้ให้กำเนิดทฤษฎีนี้ เขาเชื่อว่า จริยธรรมกับมโนธรรม เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จริยธรรมเกิดจากการเรียนรู้บทบาทของสังคม และสิ่งแวดล้อม บุคคลจะเรียนรู้ความผิดชอบชั่วดีได้โดยอัตโนมัติ และเกิดสำนึกขึ้นเอง ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาด้านจิตใจ และการแสวงหาจุดหมายให้แก่ชีวิต มีความเป็นอยู่และสิ่งแวดล้อมที่ดี

2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า จริยธรรมเป็นกระบวนการสังคมประกิต (Socialization) โดยการซึมซับกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคมทีละน้อย จากสังคมที่ตนเติบโตมา โดยถือว่า การเรียนรู้คือการสังเกตเลียนแบบจากผู้ใกล้ชิด เพื่อให้เกิดการยอมรับในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น จึงเชื่อว่าสถาบัน องค์กร กลุ่มสังคม มีอิทธิพลต่อการปลูกฝัง สร้างเสริมจริยธรรม จึงต้องสร้างสิ่งดังกล่าวให้เอื้ออำนวยต่อการสร้างความรู้ ความรับผิดชอบชั่วดี ความรู้สึกละอายต่อบาป

2.3 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive Theory)

เพียเจท์ (Piaget) เชื่อว่า จริยธรรมเกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่สัมพันธ์กับสังคม การปลูกฝังพัฒนาจริยธรรมจะเกิดการรับรู้ตามวุฒิภาวะที่สูงขึ้น เขาเชื่อว่า การพัฒนาจริยธรรมของมนุษย์มี 4 ขั้น ดังนี้

- 3.1 ขั้นก่อนจริยธรรม อายุตั้งแต่แรกเกิด – 2 ปี สามารถเรียนรู้ทางประสาทสัมผัส แต่ยังไม่เกิดความรับผิดชอบชั่วดี
- 3.2 ขั้นเชื่อฟังคำสั่ง อายุ 3 – 8 ปี เป็นระยะที่เชื่อฟังคำสั่งของพ่อแม่ ครู อาจารย์ โดยไม่คำนึงถึงเหตุผล
- 3.3 ขั้นยึดตัวเองเป็นหลัก อายุ 8 – 15 ปี สติปัญญาเริ่มพัฒนาสูงขึ้น ทำให้มีความคิดเป็นของตนเอง รู้จักคิดว่าอะไรดี ไม่ดี
- 3.4 ขั้นยึดเหตุผล อายุ 15 ปีขึ้นไป มีเหตุผลวิเคราะห์ได้ว่าอะไรดีไม่ดี

2.4 ทฤษฎีการพัฒนาการรับรู้ทางด้านศีลธรรมของโคลห์ลเบิร์ก

ทฤษฎีของโคลห์ลเบิร์ก (Lawrence Kohlberg) ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางมีผู้นำไปใช้มาก เขาเชื่อว่า การพัฒนาการรับรู้ทางด้านศีลธรรมของมนุษย์ แบ่งออกได้เป็น 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการลงโทษและเชื่อฟัง อายุ 2 – 6 ปี เป็นขั้นตอนแรกของการพัฒนาการรับรู้ด้านศีลธรรม บุคคลจะเรียนรู้ว่าอะไรดี อะไรเลวจากการถูกลงโทษ และการได้รับรางวัล นั่นคือ การกระทำใดที่ทำแล้วได้รับรางวัลหรือคำชมเชย ก็จะถือว่าเป็นสิ่งที่ดี โดยไม่เข้าใจเหตุผล

ขั้นที่ 2 ขั้นคำนึงถึงความต้องการและการแลกเปลี่ยน อายุ 6 – 16 ปี เป็นขั้นตอนที่บุคคลรับรู้ว่าจะไร้อุปกรณ์หรือไม่ โดยยึดตนเองเป็นหลัก เริ่มรู้จักคิด มีเหตุผล การกระทำใดที่บรรลุวัตถุประสงค์ของตนเอง หรือเป็นการแลกเปลี่ยนตามที่ตนคาดหวัง ถือเป็นการกระทำที่ดี

ขั้นที่ 3 ขั้นคำนึงถึงความคาดหวังซึ่งกันและกันกับบุคคลอื่น และการปฏิบัติตามสังคม อายุ 16 – 24 ปี ขั้นนี้จะคำนึงถึงบุคคลอื่นด้วย รับรู้ว่าอะไรถูกต้อง เป็นเรื่องของสังคม เป็นเรื่องของผู้อื่นด้วย สิ่งที่ดีต้องเป็นธรรมต่อผู้อื่นด้วย เป็นวัยรุ่นจนถึงวัยก่อนทำงาน

ขั้นที่ 4 ขั้นการคำนึงถึงระบบสังคม และรักษาไว้ซึ่งความถูกต้องของสังคมให้สังคมดำรงอยู่ได้ อายุ 24 – 30 ปี เป็นวัยเริ่มต้นทำงาน การรับรู้ของขั้นนี้คำนึงถึงบุคคลอื่นด้วย ไม่ใช่เรื่องของตนเองแต่ฝ่ายเดียว ความถูกต้องจึงมาเป็นการกระทำเพื่อสังคม ไม่ใช่ทำเพื่อบุคคลเท่านั้น ขั้นนี้จะยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม

ขั้นที่ 5 ขั้นการคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานและสัญญาประชาคม อายุ 30 – 40 ปี เป็นวัยทำงานถึงวัยกลางคน ขั้นนี้เป็นการรับรู้ว่าสิ่งที่ดี คือ กฎเกณฑ์ของสังคมโดยมีสำนึกว่าเป็นสัญญาประชาคม ตนจะต้องปฏิบัติตามเพราะเป็นความต้องการของสังคม ถือเป็นสิ่งที่ดี

ขั้นที่ 6 ขั้นคำนึงถึงจริยธรรมสากล อายุ 40 ปีขึ้นไป เป็นผู้ใหญ่เต็มตัว ขั้นนี้รับรู้ว่า จริยธรรมเป็นเรื่องของสากล ความดีเป็นสิ่งสากล เป็นสิทธิที่ทุกคนทั่วโลกต้องการ และได้รับการปฏิบัติดีให้ความเคารพ จริยธรรมไม่ใช่ของสังคมใดสังคมหนึ่งเท่านั้น

เมื่อวิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว เราจะได้หลักการเพื่อนำไปสร้างเสริมจริยธรรมให้แก่บุคคล ดังนี้

1. การปลูกฝังจริยธรรมทำได้โดยการให้ซึมซับ และสะสมไปทีละน้อย ใช้ระยะเวลานาน
2. ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้เรียนรู้และวิเคราะห์ด้วยเหตุผล
3. ควรมีการให้รางวัลและลงโทษเป็นเครื่องจูงใจ
4. ต้องให้เข้าใจจริยธรรมอย่างแจ่มแจ้งและมีเหตุผล

2.5 ความหมายของจริยธรรมธุรกิจ

คุณค่าแห่งจริยธรรมทางธุรกิจนั้น เป็นสิ่งที่ประมาณค่าไม่ได้ ในขณะที่ความพร้อมทางด้านบุคลากร ทรัพยากร เทคโนโลยี และอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบแห่งความสำเร็จ จริยธรรมก็คือ หนทางแห่งความสำเร็จนั่นเอง หากธุรกิจใดปราศจากซึ่งจริยธรรมแล้ว ผู้ประกอบการจะพบว่าการกิจการของตนเต็ม

ไปด้วยปัญหา และมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในที่สุด คุณค่าของจริยธรรมต่อองค์การธุรกิจ จำแนกได้ดังต่อไปนี้ (พรนพ พุกกะพันธุ์, 2546)

1. จริยธรรมก่อให้เกิดความเชื่อมั่น โดยธรรมชาติความเชื่อนั้น เกิดจากความซื่อสัตย์ ดังนั้น คนที่มีจริยธรรมดี ก่อปรด้วยความซื่อสัตย์เสมอ ย่อมได้รับความเชื่อถือ และความเชื่อถือคือที่มาของเครดิตทางการค้า ซึ่งเป็นปัจจัยที่ได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน ทั้งในด้านการลงทุนและการตลาด

2. จริยธรรมก่อให้เกิดการทุ่มเทของคนทำงาน อันจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพ อันทรงคุณภาพต่อการผลิตที่เต็มกำลัง หากบริษัทก่อปรด้วยควมมีจริยธรรม ปฏิบัติต่อพนักงานทุกคนอย่างมีมนุษยธรรม และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ย่อมเป็นที่รัก ที่ผูกพันของพนักงาน พนักงานย่อมทุ่มเทความสามารถต่อการผลิต หรือการบริการอย่างเต็มกำลังความสามารถ อันนำมาซึ่งผลการผลิต หรือการบริการที่ดี

3. จริยธรรมก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี ซึ่งภาพลักษณ์ที่ดีมีผลต่อตำแหน่งทางการค้าของบริษัท และมีผลต่อความภักดีที่ผู้บริโภคมีต่อสินค้าและบริการของบริษัท และภาพลักษณ์ทางการค้าที่ดี มีผลโดยตรงต่อการกำหนดราคา และความภักดีต่อสินค้าและบริการ มีผลโดยตรงต่อยอดขาย ซึ่งราคายา และยอดขายมีผลโดยตรงต่อกำไร ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า จริยธรรมทางธุรกิจคือที่มาแห่งความร่ำรวย

4. จริยธรรมก่อให้เกิดการลดหย่อนทางกฎหมาย บริษัทที่มีประวัติจริยธรรมที่ดีงาม เมื่อพลาดพลั้งไปมีคดีความกับบุคคลอื่นที่ดี กับรัฐที่ดี ย่อมได้รับข้อลดหย่อนในบทลงโทษตามกฎหมายไทยที่บัญญัติไว้ตามกฎหมายของแต่ละสังคม

5. จริยธรรมก่อให้เกิดการทำงานอย่างมีความสุข เมื่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ไม่ว่าจะเป็นผู้ถือหุ้น ผู้ร่วมงานในบริษัทคู่ค้า ลูกค้า ผู้บริโภค รัฐบาล และสังคม ต่างก็มีจริยธรรมที่ดีต่อกัน ย่อมเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีและอบอุ่นขึ้น ทุกฝ่ายจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสบายใจ และไม่มีปัญหาบาดหมางใจกันเกิดขึ้น หรือหากมีบ้าง โดยอุบัติเหตุก็จะแก้ไขได้โดยง่าย การทำงานอย่างมีจริยธรรมต่อตนเอง และต่อกันและกัน จึงเป็นชีวิตการทำงานที่เป็นความสุข ปราศจากความเครียดใด นอกจากความเครียดอันเกิดจากภาระความเลื่องบ้าง จริยธรรมในการปฏิบัติงานก็จะช่วยผ่อนคลาย และลดความเครียดไปได้มากทีเดียว

จริยธรรมของผู้ประกอบการที่มีต่อผู้บริโภคและสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ประกอบการที่มีต่อผู้บริโภค และสังคม มี 3 แนวคิด (สุภาพร พิศาลบุตร, 2545) ดังนี้

1. แนวคิดตามทฤษฎีที่เน้นคุณภาพสินค้า (The Contractual Theory) เป็นแนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการ ที่มีจริยธรรมควรจะเปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับสินค้าให้ผู้บริโภคได้ทราบก่อน ซึ่งเป็นพันธกรรม และความสัมพันธ์ที่องค์การธุรกิจกับผู้บริโภคที่มีต่อกัน มีการอธิบายถึงความรับผิดชอบ 4 ประการขององค์การธุรกิจ คือ

1.1 หน้าที่ในการยินยอม องค์การธุรกิจจะต้องยินยอมให้มีการแสดงออกอย่างชัดเจนในเรื่องผลิตภัณฑ์ ได้แก่

1.1.1 ความเชื่อถือได้ คือ แสดงให้รู้ว่าสินค้าเป็นอย่างไร มีส่วนประกอบอะไรบ้าง เป็นต้น

1.1.2 อายุของบริการ จะต้องแจ้งให้ผู้บริโภคทราบว่า สินค้าเริ่มใช้ได้เมื่อใด มีอายุการใช้งานเท่าไร อายุการรับประกันกี่ปี เป็นต้น

1.1.3 การดูแลรักษา สินค้าบางอย่างต้องแนะนำให้ผู้บริโภครู้จักวิธีการดูแลรักษา สินค้า ว่าทำอย่างไร การเก็บรักษาสินค้าทำอย่างไร การซ่อมแซมเป็นอย่างไร

1.1.4 ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ ผู้ขายต้องบอกความจริงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผู้ซื้อตัดสินใจซื้อได้

1.2 หน้าที่ในการเปิดเผย ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเปิดเผยเกี่ยวกับธรรมชาติของผลิตภัณฑ์

1.3 หน้าที่ในการไม่บิดเบือน ผู้ขายต้องไม่บิดเบือนข้อมูล เพื่อดึงใจให้ผู้บริโภคเลือกซื้อสินค้าตน

1.4 หน้าที่ในการไม่บังคับ ผู้ขายที่ดี ไม่ควรหาประโยชน์ในลักษณะกดดันผู้ซื้อ แต่ควรให้ผู้ซื้อเลือกซื้อสินค้าโดยมีเหตุผล

2. แนวคิดตามทฤษฎีที่เน้นความปลอดภัยในการใช้สินค้า (Due Care Theory) ผู้ผลิตควรจะ มีหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อลูกค้า 3 ด้าน คือ

- 2.1 การออกแบบ ผู้ผลิตจะต้องมีความรับผิดชอบในการออกแบบของผลิตภัณฑ์ ในลักษณะที่จะไม่เป็นอันตราย มีความปลอดภัย ตลอดจนจะต้องมีการวิจัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
- 2.2 การผลิต ผู้จัดการฝ่ายผลิตควรจะควบคุมกระบวนการผลิต สิ่งไหนไม่ดีก็ควรจะเปลี่ยนแปลง และมีการควบคุมคุณภาพด้วย
- 2.3 ข่าวดสาร ผู้ผลิตจะต้องมีการทำลายกากกับ

3. แนวคิดเกี่ยวกับการมีความรับผิดชอบในต้นทุนทางสังคมของผู้ประกอบการ เป็นแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ประกอบการในการผลิตสินค้า ก็คือ การที่เจ้าของโรงงานมีส่วนรับผิดชอบต่อต้นทุนทางสังคมที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการผลิตสินค้า ได้ส่งให้เกิดผลกระทบภายนอกที่มีต่อสังคม จนทำให้เกิดอากาศเสีย น้ำเสีย ซึ่งทำให้เกิดต้นทุนทางสังคม ผู้ประกอบการที่มีจริยธรรม จึงควรมีความรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายส่วนนี้

2.6 ความหมายของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการที่แท้จริงนั้น (วินิจ วีรยางกูล, 2528) หมายถึง “ผู้ที่มีความคิดที่จะดำเนินธุรกิจทำการก่อตั้งธุรกิจขึ้นมา และประคับประคองให้ธุรกิจที่ตั้งขึ้นมานั้น มีความเจริญเติบโต (Create a business, establish it, and nurse it to health)” แต่ในทางปฏิบัติ ผู้ประกอบการ หมายถึง

1. ผู้ดำเนินการธุรกิจต่อ โดยผู้ประกอบการคนเดิมครบเกษียณอายุ ตาย หรือขายกิจการ โดยที่ผู้ที่เข้ามาใหม่นั้น จะต้องพยายามให้ธุรกิจนั้น ๆ ดำเนินต่อไป
2. ผู้ดำเนินธุรกิจในการรับสิทธิในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ผลิตสินค้า หรือบริการ โดยได้รับค่านายหน้า หรือกำไร แล้วแต่จะตกลงกัน แนวคิดสมัยใหม่ ผู้ประกอบการจะหมายถึง ผู้ที่ริเริ่มและดำเนินการกิจการด้วยตัวเอง และได้ชื่อว่า ผู้ประกอบการจะต้องมีความกล้าเสี่ยงอยู่ในตัว ซึ่งความกล้าเสี่ยงจะเป็นคุณสมบัติที่จะแยกให้เห็นความแตกต่าง ระหว่างผู้ประกอบการกับผู้บริหารมืออาชีพ โดย Von Mises (อ้างถึงในสรยุทธ มินะพันธุ์, 2542) เป็นนักเศรษฐศาสตร์ทางสังคมที่มีชื่อเสียง กล่าวว่า ผู้ประกอบการ คือบุคคลที่กระทำ (Acting Man) หรือ Alfred Marshall (อ้างถึงใน สรยุทธ ณะพันธุ์, 2542) กล่าวว่า ผู้ประกอบการเป็นบุคคลทำการ (undertaker) ที่ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน ทำหน้าที่คล้ายคนกลาง ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งสองฝ่ายของผู้แลกเปลี่ยน ส่วน Casson (1982) ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ผู้ประกอบการ คือ บุคคลที่มีทักษะในการตัดสินใจในการเชื่อมประสาน การจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่

อย่างจำกัด หรืออีกนัยหนึ่ง ก็คือ การแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างผู้มีและผู้ต้องการมี คำว่า ผู้ประกอบการ ได้ถูกขยาย และได้รับความสนใจมากขึ้น โดย Josept Schumpeter (1950) ซึ่งให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการในฐานะผู้คิดค้นนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ และนำมาปฏิบัติใช้เพื่อการแลกเปลี่ยน หรือปรับปรุงสิ่งผลิต และบริการ หรือเทคโนโลยีให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการทำ ความเจริญให้แก่ระบบเศรษฐกิจ พัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป และ เป็นส่วนสำคัญต่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชน จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในระบบเศรษฐกิจ สำหรับคำจำกัดความของผู้ประกอบการในทางเศรษฐศาสตร์ จะหมายถึง บุคคลที่มีวิสัยทัศน์ (Vision) เห็นความเปลี่ยนแปลง แนวโน้มของเหตุการณ์ต่าง ๆ และศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ จนเป็นบุคคลที่จะเป็นผู้ประกอบการ นำไปใช้เพื่อสร้างธุรกิจตามเชื่อมั่น และวิสัยทัศน์ที่มีอยู่ Schumpeter (1950) ได้ยกตัวอย่างว่า ผู้ประกอบการที่มีวิสัยทัศน์จะนำสิ่งใหม่ เช่น สินค้าใหม่ เทคโนโลยีการผลิตใหม่ นำสินค้าไปจำหน่ายในตลาดใหม่ บุกเบิกแหล่งวัตถุดิบใหม่ ปรับปรุงการบริหารงานใหม่ หรือแม้กระทั่งคิดค้นระบบการจัดจำหน่ายบริการเหล่านี้ให้ดีขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำ โดยผู้ประกอบการ หรือนิยมเรียกว่า “ความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship)”

2.7 ความหมายสารสนเทศ

ซาราชวิก และวูด (Saracevic and Wood 1981 : 10) ได้ให้คำนิยามสารสนเทศไว้ 4 นิยามดังนี้

1. Information is a selection from a set of available message, a selection which reduces uncertainty. สารสนเทศ คือ การเลือกสรรจากชุดของข่าวสารที่มีอยู่ เป็นการเลือกที่ช่วยลดความไม่แน่นอน หรือกล่าวได้ว่า สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่ได้มีเลือกสรรมาแล้ว (เป็นข้อมูลที่มีความแน่นอนแล้ว) จากกลุ่มของข้อมูลที่มีอยู่

2. Information as the meaning that a human assigns to data by means of conventions used in their presentation. สารสนเทศ คือ ความหมายที่มนุษย์ (สั่ง) ให้แก่ข้อมูล ด้วยวิธีการนำเสนอที่เป็นระเบียบแบบแผน

3. Information is the structure of any text-which is capable of changing the image-structure of a recipient. (Text is a collection of signs purposefully structured by a sender with the intention of changing the image-structure of recipient) สารสนเทศ คือ โครงสร้างของข้อความใดๆ ที่สามารถเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทาง จินตภาพ (ภาพลักษณ์) ของผู้รับ (ข้อความ หมายถึง ที่รวมของสัญลักษณ์

ต่างๆ มีโครงสร้างที่มี จุดมุ่งหมาย โดยผู้ส่งมีเป้าหมายที่จะ เปลี่ยนแปลงโครงสร้างทาง จินตภาพ (+ ความรู้สึกนึกคิด) ของผู้รับ (สาร)

4. Information is the data of value in decision making. สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่มีค่าในการ ตัดสินใจ

นอกจากนี้ยังมีความหมายที่น่าสนใจ ดังนี้

สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่มีการปรับเปลี่ยน (Convert) ด้วยการจัดรูปแบบ (Formatting) การ กรั่นกรอง (Filtering) และการสรุป (Summarizing) ให้เป็นผลลัพธ์ที่มี รูปแบบ (เช่น ข้อความ เสียง รูปภาพ หรือวีดิทัศน์) และเนื้อหาที่ตรงกับ ความต้องการ และเหมาะสมต่อการนำไปใช้ (Alter 1996 : 29, 65, 714)

สารสนเทศ คือ ตัวแทนของข้อมูลที่ผ่านการประมวลผล (Process) การจัดการ (Organized) และการผสมผสาน (Integrated) ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Post 1997 : 7)

สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่มีความหมาย (Meaningful) หรือเป็นประโยชน์ (Useful) สำหรับบาง คนที่จะใช้ช่วยในการ ปฏิบัติงานและการจัดการ องค์กร (Nickerson 1998 : 11)

สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่มีความหมาย (Schultheis and Sumner 1998 : 39)

สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่มีความหมายเฉพาะภายใต้บริบท (Context) ที่เกี่ยวข้อง (Haag, Cummings and Dawkins 2000 : 20)

สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่ผ่านการปรับเปลี่ยน (Converted) มาเป็นสิ่งที่มีความ หมาย (meaningful) และเป็น ประโยชน์ (Useful) กับเฉพาะบุคคล (O'Brien 2001 : 15)

สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่ผ่านการประมวลผล หรือข้อมูลที่มีความหมาย (McLeod, Jr. and Schell 2001 : 12)

สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่ได้รับการจัดระบบเพื่อให้มีความหมายและมีคุณค่าสำหรับ ผู้ใช้ (Turban, McLean and Wetherbe 2001 : 7)

สารสนเทศ คือ ที่รวม (ชุด) ข้อเท็จจริงที่ได้มีการจัดการแล้ว ในกรณีเช่น ข้อเท็จจริงเหล่านั้น ได้มีการเพิ่มคุณค่า ภายใต้คุณค่าของข้อเท็จจริงนั่นเอง (Stair and Reynolds 2001 : 4)

สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่ได้รับการประมวลผล หรือปปรุงแต่ง เพื่อให้มีความหมาย และเป็น ประโยชน์ต่อผู้ใช้ (เลาว์คอน และเลาว์คอน 2545 : 6)

สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่ได้รับการประมวลผลให้อยู่ในรูปแบบที่มีความหมายต่อผู้รับ และมีคุณค่าอันแท้จริง หรือ คาดการณ์ว่าจะมีค่าสำหรับการดำเนินงาน หรือการตัดสินใจใน ปัจจุบัน หรืออนาคต (ครรชิต มัลลียงส์ 2535 : 12)

สารสนเทศ คือ เรื่องราว ความรู้ต่างๆ ที่ได้จากการนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง และมีการผสมผสานความรู้ หรือหลักวิชาที่เกี่ยวข้อง หรือความคิดเห็น ลงไปด้วย (กัลยา อดุมวิทิต 2537 :3)

สารสนเทศ คือ ข้อความที่ประมวลได้จากข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นจนได้ ข้อสรุปเป็นข้อความที่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยเน้นที่การเกิดประโยชน์ คือความรู้ที่เกิดขึ้นเพิ่มขึ้นกับผู้รู้(สุชาดา กิระนันท์ 2542 : 5)

สารสนเทศ คือ ข่าวสาร หรือการชี้แจงข่าวสาร (ปทีป เมธาคูณวุฒิ 2544 : 1)

สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่ผ่านการประมวลผล ผ่านการวิเคราะห์ หรือสรุปให้อยู่ในรูปแบบที่มีความหมายที่สามารถนำไป ใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ (จิตติมา เทียมบุญประเสริฐ 2544 : 4)

สารสนเทศ คือ ผลลัพธ์ที่เกิดจากการประมวลผลข้อมูลดิบที่ถูกจัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบ ที่สามารถนำไป ประกอบการทำงาน หรือสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร ทำให้ผู้บริหารสามารถแก้ไขปัญหา หรือทางเลือกในการ ดำเนิน งานอย่างมีประสิทธิภาพ (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และไพบุลย์ เกียรติโกมล 2545 : 40)

สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่ได้ผ่านการประมวลผล หรือจัดระบบแล้ว เพื่อให้มีความหมายและคุณค่าสำหรับผู้รู้ (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ 2545 : 9)

สารสนเทศ คือ ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลของข้อมูลดิบ (Raw Data) ประกอบไปด้วย ข้อมูลต่างๆ ที่เป็น ตัวอักษร ตัวเลข เสียง และภาพ ที่นำไปใช้สนับสนุนการ บริหารและการตัดสินใจของผู้บริหาร (นิภาภรณ์ คำเจริญ 2545 : 14)

สรุปได้ว่า สารสนเทศ คือ ข้อมูล ข่าวสาร ข่าว ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือประสบการณ์ อยู่ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น ตัวอักษร ตัวเลข รูปภาพ เสียงสัญลักษณ์ หรือกลิ่น ที่ถูกนำมาผ่านกระบวนการประมวลผล ด้วยวิธีการที่ เรียก ว่า กรรมวิธีจัดการข้อมูล (Data Manipulation) และผลที่ได้ อาจแสดงผลออกมาในรูปแบบของสื่อประเภทต่าง เช่น หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ แผ่นที่ แผ่นใส ฯลฯ และเป็นผลลัพธ์ที่ผู้รู้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างถูกต้อง ตรงและทันกับความต้องการ

หรือ สารสนเทศ คือ ผลลัพธ์ที่มีความถูกต้อง ตรงตามต้องการ และทันต่อความต้องการของผู้ใช้ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นผลลัพธ์ที่ได้มาจากการนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยกรรมวิธีจัดการข้อมูล

หรือ สารสนเทศ คือ ผลลัพธ์ที่ได้มาจากการนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยกรรมวิธีจัดการข้อมูล ซึ่งจะต้องเป็น ผลลัพธ์ที่มี คุณสมบัติถูกต้อง ตรงตามต้องการ และทันต่อความต้องการของผู้ใช้ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.8 ความหมายของการสื่อสาร

การสื่อสาร มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า การสื่อความหมาย ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า Communication ซึ่งรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Communis หมายถึง การร่วม (Common) เมื่อมีการสื่อสาร หรือการสื่อความหมาย ก็หมายถึงว่า มีการกระทำร่วมกันในบางสิ่งบางอย่าง นั่นคือ การถ่ายทอด หรือการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ ความคิดของคนเรานั้นเอง (Webster Dictionary, 1978) การให้ความหมายของการสื่อสารข้างต้น ยังไม่ใช่ความหมายที่สมบูรณ์นัก เพราะการสื่อสารที่แท้จริงนั้น มีความหมายกว้าง ครอบคลุมเกี่ยวข้องกับชีวิต และสังคมมนุษย์ในทุก ๆ เรื่อง นักวิชาการด้านการสื่อสารได้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ตามแง่มุมที่แต่ละคนพิจารณาให้ความสำคัญ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ (ประมะ สตะเวทิน, 2529)

วิลเบอร์ ชแรมม์ (Wilber Schramm) ให้ความหมายว่า การสื่อสาร คือการมีความเข้าใจร่วมกันต่อเครื่องหมายที่แสดงข่าวสาร

ชาร์ล อี ออสกูด (Charl E.Osgood) ให้ความหมายโดยทั่วไปว่า การสื่อสารเกิดขึ้นเมื่อฝ่ายหนึ่ง คือผู้ส่งสาร มีอิทธิพลต่ออีกฝ่ายหนึ่ง คือ ผู้รับสาร โดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งถูกส่งผ่านสื่อที่เชื่อมต่อสองฝ่าย

วอร์เรน ดับเบิลยู วีเวอร์ (Warren W. Weaver) กล่าวว่า การสื่อสารมีความหมายกว้าง ครอบคลุมถึงกระบวนการทุกอย่าง ที่จิตใจของคน ๆ หนึ่ง อาจมีผลต่อจิตใจของอีกคนหนึ่ง ไม่ใช่เพียงการพูดและการเขียนเท่านั้น แต่รวมถึง ดนตรี ภาพ การแสดง และพฤติกรรมอื่น ๆ ของมนุษย์

จอร์จ เอ มิลเลอร์ (George A. Miller) ให้ความหมายว่า การสื่อสารเป็นการถ่ายทอดข่าวสารจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

เจอร์เกน รอย และเกรกอรี เบทสัน (Jurgen Ruesch and Gregory Bateson) ให้ความหมายโดยสรุปว่า การสื่อสารไม่ใช่การถ่ายทอดข่าวสารด้วยภาษาพูด และภาษาเขียน โดยมีเจตนาชัดเจนเท่านั้น แต่หมายถึงพฤติกรรมทุกอย่างที่บุคคลหนึ่งกระทำ แล้วส่งผลให้บุคคลอื่นเกิดความเข้าใจ

พจนานุกรมภาษาอังกฤษ (Oxford English Dictionary) ให้ความหมายว่า การให้ การนำ การแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้อื่น ๆ

จากความหมายที่มีผู้ให้ไว้แตกต่างกัน ซึ่งบางคนให้ความหมายครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมที่ไม่ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนด้วย บางคนถือว่าการสื่อสาร คือ การแสดงออกทุกอย่าง ที่ผู้อื่นเข้าใจได้ ไม่ว่าการแสดงนั้นจะมีเจตนาให้ผู้อื่นเข้าใจหรือไม่ก็ตาม จึงอาจสรุปได้ว่า การสื่อสาร คือ การที่มนุษย์ถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์ของตนไปยังบุคคลอื่น และการรับความรู้ ความคิดจากบุคคลอื่น มาปรับพฤติกรรมของตนเอง โดยกระบวนการของการสื่อสาร ซึ่งการถ่ายทอด และการรับความรู้ ความคิด มีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. การใช้รหัสสัญญาณโดยตรง เช่น การใช้สัญญาณเสียง ภาษาพูด สัญลักษณ์ ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง ตลอดจนรหัสสัญญาณอื่น ๆ ที่กระทำโดยตรง ระหว่างผู้ถ่ายทอดกับผู้รับ
2. การใช้เครื่องมือในการถ่ายทอดเป็นการสื่อสารโดยผ่านทางเครื่องมือเช่นการใช้
โสตทัศนูปกรณ์ วิทยุกระจายเสียง คอมพิวเตอร์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น ๆ
3. การถ่ายทอดโดยกระบวนการทางสังคม เช่น การปฏิบัติสืบทอดทางประเพณี ศาสนา วัฒนธรรม และระบบอื่น ๆ ของสังคม

ความสำคัญของการสื่อสาร

การสื่อสาร เป็นกระบวนการเกิดขึ้นเป็นปกติวิสัยของคนทุกคน และมีความเกี่ยวข้องไปถึงบุคคลอื่น ตลอดจนถึงสังคมที่แต่ละคนเกี่ยวข้องอยู่ ไม่ว่าจะทำอะไร ล้วนต้องอาศัยการสื่อสาร เป็นเครื่องมือช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ทั้งสิ้น จะเห็นได้จากการที่คนพยายามคิดค้น และพัฒนาวิธีการสื่อสารมาตั้งแต่สมัยโบราณ ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน ตลอดจนเครื่องมือ หรือเทคนิควิธีการต่าง ๆ ล้วนเกิดจากความพยายามอย่างสูงของคน ต่อเนื่องมาหลายชั่วอายุ หากการสื่อสารไม่มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งแล้ว เครื่องมือ และวิธีการสำหรับการสื่อสารต่าง ๆ เหล่านี้ ก็คงไม่เกิดขึ้น และพัฒนามาให้เห็นดังเช่นในปัจจุบัน

การสื่อสารจึงมีความสำคัญสำหรับบุคคล และสังคมหลายด้าน คือ

1. ด้านชีวิตประจำวัน ในชีวิตประจำวันหนึ่ง ๆ แต่ละคนจะต้องสื่อสารกับตัวเอง และสื่อสารกับผู้อื่นตลอดเวลา นับตั้งแต่เวลาตื่นนอน ก็ต้องสื่อสารกับตัวเอง และคนอื่นที่อยู่ใกล้ตัว การฟังวิทยุ อ่านหนังสือ ออกจากบ้านไปปฏิบัติภารกิจประจำวัน ก็ต้องพบปะบุคคล และเหตุการณ์ต่าง ๆ ล้วนแต่

เป็นเรื่องที่ต้องทำการสื่อสารอยู่ตลอดเวลา ไม่ในฐานะผู้ส่งสาร ก็ในฐานะผู้รับสาร หากคนเราขาดความรู้ หรือทักษะการสื่อสาร ก็อาจทำให้การปฏิบัติการกิจประจำวันบกพร่องได้

2. ด้านสังคม การรวมกลุ่มในสังคม ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับประเทศ จะต้องมีการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในเรื่องต่าง ๆ มีกระบวนการทำให้คนยอมอยู่ในกฎเกณฑ์ กติกาของสังคม มีการถ่ายทอดความรู้ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3. ด้านธุรกิจอุตสาหกรรม เกี่ยวกับการโฆษณาสินค้า การประชาสัมพันธ์ทั้งภายใน และภายนอกองค์กร การบริหารจัดการประสานงาน การฝึกอบรมพนักงาน การใช้เครื่องมือ เทคโนโลยี การสื่อสาร ฯลฯ กิจกรรมด้านธุรกิจอุตสาหกรรม จะต้องมีการสื่อสารที่ดี จึงจะประสบผลสำเร็จได้

4. ด้านการเมืองการปกครอง กิจกรรมด้านการเมือง การปกครอง จะต้องใช้การสื่อสารทุกขั้นตอน เช่น การประชาสัมพันธ์ผลงานของรัฐบาล การสร้างความเข้าใจกับประชาชนในเรื่องต่าง ๆ การบังคับบัญชา สั่งการ การให้บริการประชาชน การชักชวนให้ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย ซึ่งล้วนจะต้องใช้เทคนิควิธีการของการสื่อสารทั้งสิ้น

5. ด้านการเมืองระหว่างประเทศ ซึ่งต้องมีการติดต่อสร้างความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ เช่น การค้า การทหาร การทำสนธิสัญญา ฯลฯ การมีนักการทูตประจำในประเทศต่าง ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ มีความจำเป็นต้องใช้การติดต่อสื่อสารระหว่างกันอยู่เสมอ หากผู้เกี่ยวข้องมีความรู้ และทักษะในการสื่อสารเพียงพอ ย่อมสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันได้

หลักการและแนวคิดของ ดร.ทิสนา แคมมณี

ดร.ทิสนา แคมมณี ได้เสนอหลักการ แนวคิด และทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมไว้ ดังมีสาระสำคัญดังนี้

1. การพัฒนาจริยธรรมโดยใช้ทฤษฎีการวางเงื่อนไขของสกินเนอร์ (Skinner) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าพฤติกรรมเป็นผลจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยมีการเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ นั่นคือมีการให้รางวัลและมีการลงโทษ ถ้าทำดีก็ให้รางวัล ถ้าไม่ดีจะถูกลงโทษเป็นการจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

2. การพัฒนาจริยธรรมโดยการให้สังเกตตัวแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม พัฒนาขึ้นโดย แบนดูรา (Bandura) เขาเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดจากการสังเกตตัวแบบ ซึ่งสามารถถ่ายทอดทั้ง

ความคิด และการแสดงออกพร้อม ๆ กัน ดังนั้นการพัฒนาจริยธรรมจะกระทำได้ โดยให้เห็นแบบอย่าง พฤติกรรมที่ดี หรืออยู่ร่วมกับคนดีมีศีลธรรม

3. การพัฒนาจริยธรรม โดยให้เข้าใจค่านิยมอย่างแท้จริง แนวคิดนี้ แรธส์ (Raths) เชื่อว่า ค่านิยมเป็นสิ่งที่บุคคลเลือกยึดถือปฏิบัติ เป็นแนวในการดำรงชีวิต ดังนั้นต้องให้บุคคลเข้าใจค่านิยมอย่างแท้จริง รู้ข้อดีและข้อเสียของค่านิยมนั้น ๆ อย่างกระจ่างชัด จะทำให้บุคคลเลือกยึดค่านิยมที่ดี หรือ พฤติกรรมที่ดี อันจะนำไปสู่จริยธรรมที่พึงประสงค์

แนวคิดในการพัฒนาจริยธรรมทั้ง 3 ประการดังกล่าว ย่อมจะเลือกนำไปเป็นหลักใช้ในการพัฒนา จริยธรรมให้เกิดในหน่วยงานได้ตามความเหมาะสมกับความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละหน่วยงาน

การพัฒนาจริยธรรมในองค์กรธุรกิจ

บุคลากรในองค์กรธุรกิจ ส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงานและวัยผู้ใหญ่ เต็มตัว ดังนั้นบุคคลเหล่านี้ จะได้รับการอบรม สั่งสอน และปลูกฝังจริยธรรมมาแล้ว จากครอบครัวและโรงเรียน ตลอดจนสังคม ของเขา บางคนอาจมีจริยธรรมมากบ้างน้อยบ้าง การพัฒนาจริยธรรมในองค์กร ควรนำแนวคิดและ ความเชื่อของทฤษฎีต่าง ๆ มาเป็นหลักในการพัฒนา ซึ่งอาจกระทำได้หลายวิธีหรือหลายกิจกรรมไป พร้อม ๆ กัน ขอเสนอ ดังนี้

1. จัดทำจรรยาบรรณขององค์กรให้ชัดเจน สื่อสารให้พนักงานทุกระดับ ทุกคน ได้รับทราบ และเข้าใจ คิดตั้งไว้ในที่เปิดเผยพบเห็นได้บ่อย ๆ และดำเนินการบังคับใช้อย่างจริงจัง

2. จัดตั้งคณะกรรมการจริยธรรมขึ้นไว้ประจำองค์กรสำหรับองค์กรขนาดใหญ่ เพื่อติดตาม ควบคุม ดูแลพฤติกรรมและส่งเสริมจริยธรรม โดยมีตัวแทนของพนักงานเป็นกรรมการร่วมด้วย การ ควบคุมและส่งเสริมจริยธรรม ควรมีการให้รางวัลและมีการลงโทษด้วย ในสหรัฐอเมริกา มีการตั้ง คณะกรรมการจริยธรรมขึ้น เพื่อให้คำแนะนำปรึกษา ประมาณ 35 – 40 % ของบริษัทขนาดใหญ่ของ สหรัฐอเมริกา มีเจ้าหน้าที่ด้านจริยธรรม

3. ผู้บริหารระดับสูงจะต้องบังคับตนเองให้เป็นผู้มีจริยธรรม มีพฤติกรรมไม่ขัดต่อจริยธรรม การตัดสินใจสั่งการต้องยึดจริยธรรมเป็นกรอบในการปฏิบัติ สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีของพนักงานได้

4. จัดให้มีการฝึกอบรมด้านจริยธรรมในองค์กรตามความเหมาะสม โดยตั้งเป้าหมายให้ ชัดเจน เช่น 40 ชั่วโมงต่อคนต่อปี เป็นต้น ทุกครั้งที่มีการประชุมพิเศษคนงานใหม่ ต้องกล่าวถึงเรื่อง จรรยาบรรณ วินัย และจริยธรรม

5. สร้างบรรยากาศด้านจริยธรรมให้เกิดขึ้นในองค์กร

การสร้างบรรยากาศด้านจริยธรรมในองค์กรธุรกิจ อาจทำได้หลายวิธี ดังนี้ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรมจริยธรรมขึ้นในองค์กร เพื่อเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมจริยธรรมต่าง ๆ เช่น จัดให้มีการฝึกอบรมสัปดาห์ละ 1 วัน จัดให้มีการฟังธรรมตามความเหมาะสม จัดโครงการปฏิบัติธรรม เป็นต้น ทั้งนี้ตามความเหมาะสมของแต่ละองค์กร

ผู้บริหารระดับสูง ให้ความสำคัญแก่ชมรมจริยธรรม โดยเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมอย่างสม่ำเสมอ

ผู้บริหารระดับสูงจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีด้านจริยธรรม ส่งเสริม สนับสนุนคนดีให้ปรากฏ มีการตรวจสอบด้านจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ

ในการเลื่อนเงินเดือน เลื่อนตำแหน่งหน้าที่ ให้พิจารณาเรื่องจริยธรรมเป็นองค์ประกอบด้วย โดยประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป

จัดให้มีการเชิญชวนให้ทุกคน ประพฤติปฏิบัติตามแนวจริยธรรม เป็นระยะตามความเหมาะสม และชักนำให้เห็นว่า การประพฤติตามจริยธรรมเป็นสิ่งที่ดี มีเกียรติ ไม่ใช่สิ่งที่น่าละอาย สิ่งน่าละอายคือการกระทำความชั่ว

จากการสำรวจพบว่า พนักงานเกือบร้อยละ 50 จะรู้สึกอึดอัด เมื่อทำอะไรผิดจรรยาบรรณ หรือผิดกฎหมาย

การตรวจสอบจริยธรรมในองค์กร

วิธีหนึ่งที่จะสร้างบรรยากาศจริยธรรมให้เกิดขึ้นในองค์กร และเป็นการกระตุ้นเตือนบุคลากรไปพร้อมๆ กัน คือ การตรวจสอบด้านจริยธรรม โดยใช้ชุดคำถาม ซึ่งเป็นที่นิยมใช้ในองค์กรธุรกิจของสหรัฐอเมริกา ตัวอย่างเช่น บริษัทเท็กซัสอินสตรูเมนต์ (Texas Instrument Co.) ได้มีการตรวจสอบจริยธรรมอย่างเร่งด่วนเป็นระยะ ๆ เมื่อเกิดเหตุการณ์ด้านจริยธรรมขึ้น โดยไม่บอกให้รู้ล่วงหน้า โดยใช้ชุดคำถาม ซึ่งมี 7 ข้อ ดังนี้

1. การกระทำนั้นถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่
2. การกระทำนั้นสอดคล้องกับคุณค่าของเราหรือไม่
3. ถ้าคุณได้กระทำสิ่งนั้น คุณจะรู้สึกแย่ไหม
4. ถ้าการกระทำนั้นเป็นข่าวลงในหน้าหนังสือพิมพ์ คุณจะรู้สึกอย่างไร

5. ถ้าคุณรู้ว่ามันผิดจะทำไหม
6. ถ้าคุณไม่แน่ใจให้ถาม จะถามหรือไม่
7. ให้คุณถามจนกว่าจะได้คำตอบ

บทบาทของรัฐในการสร้างเสริมจริยธรรม

การสร้างเสริมจริยธรรมโดยรัฐ สามารถทำได้หลายอย่าง บางอย่างก็ทำอยู่แล้วเป็นปกติ และควรทำเพิ่มอีก รัฐควรมีบทบาทดังนี้

1. ออกกฎหมาย บังคับให้ธุรกิจต้องปฏิบัติตามจริยธรรม ซึ่งมักเป็นจริยธรรมขั้นต่ำ การออกกฎหมายในกรณีนี้รัฐได้กระทำอยู่แล้ว แต่ปัญหา คือ ไม่ครอบคลุมทุกประเภท และการบังคับใช้ยังไม่เข้มงวดจริงจัง กฎหมายที่รัฐออกบังคับแล้วมีหลายฉบับ เช่น

- พ.ร.บ. คຸ້ມครองຜູ້ບຣິໂກດ
- พ.ร.บ. คຸ້ມครองแรงงาน
- มารยาทหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพต่าง ๆ (เช่น แพทย์ หนายความ บัณชี วิศวกร สถาปนิก เป็นต้น)
- พ.ร.บ. ว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ
- พ.ร.บ. มาตราข่ง ตวง วัด
- พระราชบัญญัติยา

2. สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ที่ให้การศึกษาด้านธุรกิจควรกำหนดหลักสูตรให้ วิชาจริยธรรมทางธุรกิจเป็นวิชาบังคับให้ทุกสาขาต้องเรียน เพื่อเป็นการให้ความรู้พื้นฐานด้านจริยธรรมทางธุรกิจแก่นักศึกษา ก่อนออกไปประกอบอาชีพ

3. องค์การวิชาชีพธุรกิจของรัฐ ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมให้แก่องค์กรธุรกิจ เช่น การประกวดนักธุรกิจดีเด่นแต่ละสาขา การประกวดบริษัทดีเด่น เป็นต้น โดยเน้นด้านจริยธรรมด้วย

4. ศูนย์ฝึกอบรมรัฐควรมีหลักสูตรฝึกอบรมทางด้านจริยธรรมธุรกิจ บริการฝึกอบรมและเป็นที่ปรึกษาขององค์กรธุรกิจ ควบคู่ไปกับเทคนิคการบริหารจัดการ ควรมีการเผยแพร่ ความสำเร็จเรื่องจริยธรรมธุรกิจในสื่อต่างๆ ให้กว้างขวาง

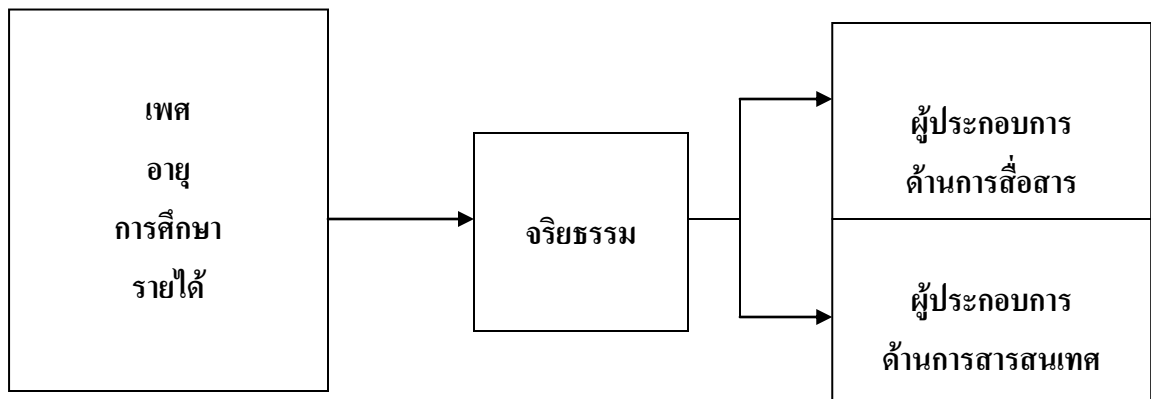
5. ผู้บริหารระดับสูงของรัฐ เช่น รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง ควรปฏิบัติงานด้วยความมีจริยธรรม

โปร่งใสตรวจสอบได้ ไม่คอร์รัปชันเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีและสร้างความนิยมที่ดีให้แก่ภาคธุรกิจและสังคม

6. ส่งเสริมให้ทุกธุรกิจและทุกวิชาชีพ จัดทำจรรยาบรรณวิชาชีพของตนขึ้นไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นแนวปฏิบัติของพนักงาน และส่งเสริมให้มีการประชุม สัมมนา และฝึกอบรม ทางจริยธรรมให้กว้างขวาง

การสร้างจริยธรรมในองค์กรธุรกิจ เป็นเรื่องที่ทำได้ไม่ยากนัก ต้องให้ความร่วมมือกันทุกฝ่ายทั้งฝ่ายเอกชนและฝ่ายรัฐ รวมทั้งกระทำอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะผู้บริหารขององค์กรเอกชนและของรัฐจะต้องเห็นความสำคัญและศรัทธาในจริยธรรมเสียก่อน จึงจะสามารถสร้างเสริมจริยธรรมในองค์กรธุรกิจได้

2.9 กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ความนำ

วิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ โดยศึกษาการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลที่อาศัยคุณธรรมจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพในการสื่อสารและสารสนเทศ ตลอดจนกระบวนการในการสร้างเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้แก่บุคลากรของราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีการวิจัยตามประเด็นต่างๆประกอบด้วย 1.แนวทางที่ใช้ในการศึกษา (วิธีการวิจัยเชิง ปริมาณ (quantitative research) 2.ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง 3.เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล 4.ค่านิยมเชิงปฏิบัติการ

3.2 วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research)

การวิจัยเชิงปริมาณสามารถเสนอความเป็นรูปธรรมในเชิงปริมาณของตัวแปรได้ทุกระดับที่ศึกษา สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์หรือความแตกต่างออกมาเป็นตัวเลขได้อย่างชัดเจน (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม,2547) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเป็นอิสระและไม่มี ความกังวลในการตอบ ส่วนในเรื่องความถูกต้องและความเชื่อถือได้รวมถึงความใช้ได้ทางปฏิบัติ ซึ่งใช้เป็นมาตรวัดตัวแปรหลักที่อยู่ในกรอบความคิด โดยทำการทดสอบความเชื่อถือได้ (reliability) ของมาตรวัดก่อนนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติหรือหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

3.3 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือผู้ที่ใช้บริการด้านการสื่อสารและสารสนเทศ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้แก่

- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	จำนวน 50 คน
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	จำนวน 50 คน
- มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	จำนวน 50 คน
- มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	จำนวน 50 คน
- มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	จำนวน 50 คน
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	จำนวน 50 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างจากผู้ให้บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยเลือกตัวแทนเป็นนักศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ และคณะมนุษยศาสตร์ โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling) จำนวน 30 คน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แนวคำถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดด้านคุณธรรมจริยธรรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย ดังนี้
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1 ศึกษาจากข้อมูลปฐมภูมิ(Primary Data) โดยใช้แบบสอบถาม มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 6 แห่ง เพื่อส่งหนังสือไปเก็บรวบรวมข้อมูลประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักศึกษามหาวิทยาลัยราช

ภักฐานสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 300 คน

2. ศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้วิจัยสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ที่ประกอบอาชีพ สารสนเทศและการสื่อสารจากเว็บไซต์ จากหนังสือ และเอกสารต่างๆ ตลอดจนการศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยประสานงานกับสำนักวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 6 แห่งเพื่อส่งหนังสือ นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 300 คน มีขั้นตอนดังนี้คือ 1. ผู้วิจัยขออนุญาตแจกแบบสอบถามแก่นักศึกษา 2. ผู้วิจัยขออนุญาตเก็บแบบสอบถามของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใช้บริการด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของข้อมูล โดยนำมา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับสถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analysis Induction) โดยนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ตีความหมาย เชื่อมโยงความสัมพันธ์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวม ได้โดยมีนิยามคำศัพท์เชิงปฏิบัติการดังนี้

จริยธรรม หมายถึง หลักเกณฑ์ประพฤติดุติปฏิบัติที่มีมาจากเหตุการณ์ตัดสินใจของผู้ปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติมีสิทธิ์ที่จะตัดสินใจประพฤติดุติปฏิบัติอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการหรือไม่ก็ได้ไม่มี กฎหมายควบคุมที่เป็นหลักเกณฑ์ของความผิด

การสื่อสาร (communication) คือกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือบุคคลต่อกลุ่ม โดยใช้สัญลักษณ์ สัญญาณหรือพฤติกรรมที่เข้าใจกัน ลาสเวลล์ (อ้างใน ธนวดี. 2541) อธิบายกระบวนการสื่อสาร โดยการตั้งเป็นคำถามเกี่ยวกับตัวผู้ส่งสาร ผู้รับสาร และผลของการสื่อสาร และสรุปว่ากระบวนการสื่อสารมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสาร ผู้รับสาร และผลของการสื่อสาร

สารสนเทศ (Information) หมายถึง การนำเอาข้อมูลและข้อเท็จจริงมาทำการประมวลผลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยที่ไม่ต้องมีการตีความหรือแปลงข้อมูลจริง ๆ อีก สามารถนำมาใช้งานหรือสืบค้นได้ทันทีทันใด

การตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและทดสอบเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้นำแนวคำถามและแบบสอบถาม ที่สร้างขึ้น ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านคุณธรรมจริยธรรมจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมเนื้อหา

3.2 ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.3 นำแนวคำถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาผู้ใช้บริการด้านการสื่อสารและ สารสนเทศ

3.4 ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการไปทดลองทำแบบสอบถามว่าสามารถตอบปัญหาของงานวิจัยได้หรือไม่และมีข้อมูลเพียงพอต่อการวิเคราะห์และสรุปผลหรือไม่ แบบสอบถามที่ได้ทำการทดลองใช้แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค(Cronbach Alpha Coefficients)(อ้างในพวงรัตน์ ทวีรัตน์,2538:125-126)ใช้สูตรดังนี้

$$\text{สูตร } n_h = \frac{n \cdot N_h}{N}$$

n หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

n_h หมายถึง ขนาดของตัวอย่างในชั้นภูมิที่ h

N หมายถึง จำนวนประชากร

N_h หมายถึง จำนวนประชากรในชั้นภูมิที่ h

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ ผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขแนวคำถามประกอบการทำแบบสอบถามและจัดทำเป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง “แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ” การวิเคราะห์และการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	(Standard Deviation)
n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน	t – Distribution
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน	(Sum of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน	(Mean Squares)
F-Ratio	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน	F – Distribution
Sig.	แทน ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ	
df	แทน ชั้นของความเป็นอิสระ	(Degree of Freedom)
LSD	แทน แทนค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากร	
กลุ่มที่	i และ j	
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ	.05
**	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ	.01
H_0	แทน สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผล การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยเรียงลำดับหัวข้อขึ้น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
2. แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และ สารสนเทศ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่าง กัน

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยแจกแจงจำนวนและค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 4.1 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	268	67.0
หญิง	132	33.0
รวม	400	100.0
อายุ		
อายุต่ำกว่า 25 ปี	68	17.0

อายุ 25 – 30 ปี	110	27.5
อายุ 31 - 35 ปี	97	24.3
อายุ 36 – 40 ปี	92	23.0
อายุ 40 ปีขึ้นไป	33	8.3
รวม	400	100.0

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	29	7.3
ปริญญาตรี	292	73.0
สูงกว่าปริญญาตรี	79	19.8
รวม	400	100.0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	100	25.0
15,001 – 20,000 บาท	142	35.5
20,001 – 25,000 บาท	123	30.8
25,001 บาทขึ้นไป	35	8.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 - 30 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมา คือ อายุ 31 – 35 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และ อายุ 36 - 40 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมา คือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 และ ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมา คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ตามลำดับ

2. แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพ ด้านการสื่อสารและสารสนเทศ

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเสริมสร้างจริยธรรม

การเสริมสร้างจริยธรรม	\bar{X}	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
1.การรับฟังและยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นมีความเห็นที่แตกต่าง	4.17	.688	มาก
2.มีทัศนคติที่ดีต่อผู้ส่งสารและรับสาร	4.06	.623	มาก
3.มีหลักจริยธรรมยึดมั่นเสมอ	4.11	.565	มาก
4.สามารถพูดและจูงใจให้ผู้รับสารคล้อยตามข่าวสารนั้น	3.78	.710	มาก
5. มีหลักการยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง	4.28	.558	มากที่สุด
6.มีความรู้ความเข้าใจที่จะสื่อสารกับผู้อื่น	4.00	.668	มาก
7.สามารถเลือกวิธีการสื่อสารให้เหมาะสมกับโอกาส	3.94	.622	มาก
8. สามารถติดต่อสื่อสารข้อมูลที่เป็นความจริงและเชื่อถือได้	3.95	.706	มาก
9.มีความใจกว้างในความคิดของผู้อื่นและใช้เหตุผลในการสื่อสาร	4.16	.833	มาก
10.มีวิธีการติดต่อสื่อสารกับชุมชนและประชาคม	3.66	.816	มาก
11.ข่าวสารที่มีความสำคัญจะใช้สื่อการสื่อสารหลายทางพร้อมกัน	3.55	.688	มาก
12.เนื้อหาของข่าวสารจะมีการกลั่นกรองเป็นอย่างดี	3.77	.786	มาก
13.ข้อมูลข่าวสารมีการย้ำเตือนหลายครั้งเพื่อให้เกิดความเข้าใจ	3.50	.763	มาก
14.เนื้อหาข่าวสารมีความทันสมัยทันเหตุการณ์อยู่เสมอ	4.06	.706	มาก
15.เนื้อหาข่าวสารเป็นเรื่องที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์	4.00	.815	มาก
16.มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้ร่วมงานเสมอ	3.95	.527	มาก
17.ข้อมูลข่าวสารตั้งอยู่บนพื้นฐานความจริงและเชื่อถือได้	4.05	.708	มาก
18.ให้ความสนใจข่าวลือหรือข่าวซุบซิบ	3.66	1.003	มาก

19. มีความเชื่อมั่นต่อตนเองและผู้อื่น	4.22	.631	มากที่สุด
20. มีความพยายามเพิ่มพูนความรู้และสนใจข่าวสารตลอดเวลา	4.00	.666	มาก
21. เนื้อหาข่าวสารไม่ชัดเจนจึงทำให้เข้าใจยาก	3.34	.818	ปานกลาง
22. การแจ้งข่าวสารไม่สม่ำเสมอบางครั้งเร็วเกินไป บางครั้งช้าเกินไป	3.22	.533	ปานกลาง
23. เนื้อหาข่าวสารมักลอกเลียนแบบคำสั่งเดิม	2.99	.881	ปานกลาง
24. การส่งข่าวสารหลายทอดทำให้ข่าวสารบิดเบือน	3.11	.737	ปานกลาง
25. ไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของข่าวสาร	3.17	.833	ปานกลาง
26. มีการแทรกแซงบิดเบือนข่าวสาร	2.61	.956	ปานกลาง

ตาราง 4.2 (ต่อ)

การเสริมสร้างจริยธรรม	\bar{X}	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
27. การยึดติดระบบและรูปแบบทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารล่าช้า	2.84	.897	ปานกลาง
28. ความไม่เที่ยงตรงของข่าวสาร	2.34	1.062	น้อย
29. ความลำเอียงของอุปกรณ์การสื่อสาร	2.39	1.061	น้อย
30. ความไม่เพียงพอของอุปกรณ์	2.39	1.061	น้อย
31. การไม่ยอมรับนวัตกรรมใหม่	2.39	1.160	น้อย
32. ผู้ใช้สื่อขาดความรู้ ความชำนาญในเครื่องมือใหม่	2.45	.956	น้อย
33. มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อข่าวสาร	2.27	.991	น้อย
34. ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นหรือซักถาม	2.16	.688	น้อย
35. ขาดทักษะในการอ่าน รับรู้ซ้ำ	2.27	.930	น้อย
36. ข่าวสารที่ออกมาไม่มีการตรวจทานคำหรือข้อความไม่ถูกต้อง	2.39	.954	น้อย
37. การสื่อสารต้องมีผู้รับและผู้ส่งที่เข้าใจกัน	3.33	.940	ปานกลาง
38. ไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง	2.38	.827	น้อย
39. ต้องการให้องค์กรสื่อสารหลายๆทาง	3.61	1.007	มาก
40. ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารไม่มีความรู้ทางด้านนี้โดยตรง	2.27	1.042	น้อย
การเสริมสร้างจริยธรรมโดยรวม	3.40	.302	ปานกลาง

จากตาราง 4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านการเสริมสร้างจริยธรรมโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก คือ มีหลักการยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง, มีความเชื่อมั่นต่อตนเองและผู้อื่นและ การรับฟังและยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นมีความเห็นที่แตกต่าง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และ 4.22 และ 4.17 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อ 1.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ แตกต่างกัน มีแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศที่แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศที่แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง

ประชากรสองกลุ่ม โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระจากกัน (Independent Sample t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 4.3 การทดสอบความแตกต่างของ แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ จำแนกตามเพศ

รายการ	เพศ	t-test for Equality of Means				
		\bar{X}	S.D.	t	df	Sig.
การเสริมสร้างจริยธรรมฯ	ชาย	3.41	.299	1.215	398	.225
	หญิง	3.37				

ตาราง 4.3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของ แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ จำแนกตามเพศ โดยใช้

Independent t-test ในการทดสอบ พบว่า แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ มีค่า Sig.เท่ากับ .225 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อ 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มี อายุที่แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มี อายุที่แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่าง

ความแปรปรวนของกลุ่มอายุ โดยใช้สถิติ F-test (One Way ANOVA) ในการทดสอบแต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มอายุมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 4.4 การทดสอบความแตกต่างของแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ จำแนกตามอายุ

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-ratio	Sig.
การเสริมสร้างจริยธรรมฯ	ระหว่างกลุ่ม	1.013	4	.253	2.833	.024*
	ภายในกลุ่ม	35.326	395	.089		
	รวม	36.340	399			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4.4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของ แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ จำแนกตามอายุ พบว่า แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ มีค่า Sig.เท่ากับ .024 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1)

หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี อายุ แตกต่างกัน มีแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการ วิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 กลุ่มที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดง ดังตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของ แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของ ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี (LSD)

อายุ	\bar{X}	อายุต่ำกว่า 25 ปี (3.41)	อายุ 25 – 30 ปี (3.34)	อายุ 31 - 35 ปี (3.45)	อายุ 36 – 40 ปี (3.43)	อายุ 40 ปีขึ้นไป (3.30)
อายุต่ำกว่า 25 ปี	3.41	-	.07 (.130)	-.04 (.418)	-.02 (.729)	.11 (.084)
อายุ 25 – 30 ปี	3.34		-	-.11* (.010)	-.09* (.041)	.04 (.502)
อายุ 31 - 35 ปี	3.45			-	.02 (.617)	.15* (.014)
อายุ 36 – 40 ปี	3.43				-	.13* (.038)
อายุ 40 ปีขึ้นไป	3.30					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4.5 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน กับแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ โดยรวม โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD) พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 25 – 30 ปี กับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31 - 35 ปี มีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ซึ่งเท่ากับ .010 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 25 – 30 ปี มีแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ น้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31 - 35 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .11

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 25 – 30 ปี กับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 36 – 40 ปี มีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ซึ่งเท่ากับ .041 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 25 – 30 ปี มีแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ น้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 36 – 40 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .09

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31 - 35 ปี กับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ซึ่งเท่ากับ .014 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31 - 35 ปี มีแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .15

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 36 - 40 ปี กับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ซึ่งเท่ากับ .038 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 36 – 40 ปี มีแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .13

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อ 1.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มี ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มี ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่าง

ความแปรปรวนของกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test (One Way ANOVA) ในการทดสอบแต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มระดับการศึกษามีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 4.6 การทดสอบความแตกต่างของแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-ratio	Sig.
การเสริมสร้างจริยธรรมฯ	ระหว่างกลุ่ม	.776	2	.388	4.331	.014*
	ภายในกลุ่ม	35.564	397	.090		
	รวม	36.340	399			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4. 6 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของ แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ มีค่า Sig.เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 4.7

ตาราง 4.7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของ แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี (3.32)	ปริญญาตรี (3.42)	สูงกว่าปริญญาตรี (3.33)
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3.32	-	-.11 (.070)	-.01 (.890)
ปริญญาตรี	3.42		-	.10* (.011)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.33			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4.7 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน กับ แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศโดยรวม โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD) พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี กับ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ซึ่งเท่ากับ .011 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .10

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อ 1.4 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ F-test (One Way ANOVA) ในการทดสอบ แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 4.8 การทดสอบความแตกต่างของแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-ratio	Sig.
การเสริมสร้างจริยธรรมฯ	ระหว่างกลุ่ม	.660	3	.220	2.443	.064

ภายในกลุ่ม	35.679	396	.090
รวม	36.340	399	

ตาราง 4. 8 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของ แนวทางการเสริมสร้าง จริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ มี ค่า Sig.เท่ากับ .064 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรม ของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อตระหนักถึงจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และเพื่อเสนอแนะแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสารสนเทศและการสื่อสาร

ประชากรที่ทำการศึกษา คือ ผู้ใช้บริการด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

การ วิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา “แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ” สำหรับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 ราย ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า One-Way ANOVA : F – test ผู้วิจัยสามารถ สรุปผลได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ ” โดยมี วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยเพื่อศึกษาบริบทและปัญหาด้านจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ เพื่อสร้างความตระหนักถึงจริยธรรม

ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ เพื่อแนะแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ ในการศึกษาสรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 33.0 โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมา คือ อายุ 31 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.3 และ อายุ 36 - 40 ปี มีการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 73.0 และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมา คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท บาท คิดเป็นร้อยละ 30.8

ส่วนที่ 2 แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพ ด้านการสื่อสารและสารสนเทศ พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านการเสริมสร้างจริยธรรม โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก คือ มีหลักการยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง, มีความเชื่อมั่นต่อตนเองและผู้อื่นและ การรับฟังและยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นมีความเห็นที่แตกต่าง โดย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และ 4.22 และ 4.17 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ แตกต่างกัน มีแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
- 3 . กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. กลุ่มตัวอย่างที่มีรายชื่อได้เฉลี่ยต่อเนื่องกัน แตกต่างกัน มี แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการสื่อสาร และสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ที่ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ ระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือทุกคนมีหลักการยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง มีความเชื่อมั่นต่อตนเองและผู้อื่น ในระดับมากคือรับฟังและยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นมีความเห็นที่แตกต่างจากท่านมีทัศนคติที่ดีต่อผู้ส่งสารและผู้รับสารมีหลักจริยธรรมยึดมั่นเสมอสามารถพูดและจูงใจให้ผู้รับสารคล้อยตามข่าวสารนั้นมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะสื่อสารกับผู้อื่นสามารถเลือกวิธีการสื่อสารให้เหมาะสมกับโอกาสสามารถติดต่อสื่อสารข้อมูลที่เป็นจริงและเชื่อถือได้มีความใจกว้างในความคิดของผู้อื่นและใช้เหตุผลในการสื่อสารมีวิธีการติดต่อสื่อสารกับชุมชนและประชาคมข่าวสารที่มีความสำคัญจะใช้การสื่อสารหลายทางพร้อมกันเนื้อหาของข่าวสารจะมีการกลั่นกรองเป็นอย่างดีข้อมูลข่าวสารมีการอัปเดตหลายครั้งเพื่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาข่าวสารมีความทันสมัยทันเหตุการณ์อยู่เสมอเนื้อหาข่าวสารเป็นเรื่องที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้ร่วมงานเสมอข้อมูลข่าวสารตั้งอยู่บนพื้นฐานความจริงและเชื่อถือได้ความสนใจข่าวสารหรือข่าวซุบซิบมีความพยายามเพิ่มพูนความรู้และสนใจข่าวสารตลอดเวลาต้องการให้องค์กรสื่อสารหลายๆ ทาง ในส่วนของระดับปานกลางคือเนื้อหาข่าวสารไม่ชัดเจนจึงทำให้เข้าใจยากการแจ้งข่าวสารไม่สม่ำเสมอบางครั้งเร็วเกินไป บางครั้งช้าเกินไปเนื้อหาข่าวสารมักลอกเลียนแบบคำสั่งเดิมการส่งข่าวสารหลายทอดทำให้ข่าวสารบิดเบือนไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของข่าวสารมีการแทรกแซงบิดเบือนข่าวสารการยึดติดระบบและรูปแบบทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารล่าช้าการสื่อสารต้องมีผู้รับและผู้ส่งที่เข้าใจกัน ในส่วนที่มีระดับน้อยคือความไม่เที่ยงตรงของข่าวสารความลำเอียงของอุปกรณ์ในการสื่อสารความไม่เพียงพอของอุปกรณ์การไม่ยอมรับในนวัตกรรมใหม่ๆ ผู้ใช้สื่อขาดความรู้ ความชำนาญในเครื่องมือใหม่ๆ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อข่าวสารไม่สามารถแสดงความคิดเห็นหรือซักถามขาดทักษะในการอ่าน รับรู้เข้าใจไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเองผู้ให้ข้อมูลข่าวสารไม่มีความรู้ทางด้านนี้โดยตรง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการจัดทำการสัมมนาหลังจากที่ทำแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ที่ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศได้มีคุณธรรมจริยธรรมมากขึ้น
2. ควรมีการสำรวจการทำแบบสอบถามให้กับผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศเป็นประจำทุกปี
3. ควรสร้างความตระหนักให้กับผู้ประกอบวิชาชีพด้านสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้มีความเข้าใจถึงอาชีพเกี่ยวกับด้านสารสนเทศและการสื่อสาร
4. ควรมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหา แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านอื่นๆ เพิ่มเติม
5. ควรมีการศึกษาค้นคว้าเปรียบเทียบแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบการวิชาชีพเป็นรายจังหวัด

ประวัติผู้วิจัย

นางรสสุกนธ์ สุนาลัย(ผศ.ดร.)

หมายเลขบัตรประชาชน

310-200122-4064

คุณวุฒิ Ph.D. (Business Administration(Management)) Suan Sunandha Rajabhat University,
Thailand 2011

ประสบการณ์วิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของอาจารย์ประจำตามสัญญาจ้าง มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

กาญจนา มีศิลปวิกัย. ความรู้เบื้องต้นและทฤษฎีการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553
ชุตินทร จิตดำรงชัย. **จริยธรรมในวิชาชีพวิศวกรรม**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิตสาขาจริยศาสตร์
ศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2546.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน.(2524). **พฤติกรรมศาสตร์เล่ม 2 จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา**.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2538). **การวัดระดับเหตุผลเชิงจริยธรรม**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2545, พฤษภาคม-สิงหาคม). “ลักษณะการวิจัยทางจิตพฤติกรรมศาสตร์ที่สามารถ
ชี้แนะการพัฒนากุศลอย่างครบวงจร.” วารสารวิทย์การวิจัย. 15(2) : 130-165.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (ม.ค.- มี.ย. 37). “การพัฒนาจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน”. **มหาวิทยาลัยวงษ์
ชวลิตกุล**. 10(2) : 29-46.

ทิสนา แคมมณี. (2542). **การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ**.
กรุงเทพฯ: สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.

ทิสนา แคมมณี. (2546). **การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ**.
กรุงเทพฯ: เมธีพิปส์.

ชนวนี บุญลือ. “ทฤษฎีและแบบจำลองพื้นฐานของการสื่อสาร” ใน เอกสารการสอนชุดวิชา
หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2541.

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. **แนวทางการพัฒนากุศลด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : เซนจูรี่

สุกัญญา สดบรรทัด “ **จริยธรรมสื่อ**” หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับวันที่ 26 เมษายน 2552.
<http://www.thaipost.net>, (accessed on March 26, 2010)

Berlo, David K. **The Process of Communication**. New York : The Free Press, 1960.

Laudon K.C. and Jane P. Laudon. **Management Information Systems** (7th edition). New Jersey:
Prentice Hall, 2002.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม
เรื่อง แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรม
ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ

เรียน บุคลากรผู้สื่อสารและใช้สารสนเทศทุกท่าน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ สำหรับบุคลากรผู้สื่อสารและใช้ สารสนเทศ ทุกท่าน
 2. แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา บริบทและปัญหาด้านจริยธรรมของบุคลากรผู้สื่อสารและใช้ สารสนเทศ เพื่อสร้างความตระหนักถึงจริยธรรมของบุคลากรผู้สื่อสารและใช้ สารสนเทศ และเพื่อเสนอแนะแนวทาง การเสริมสร้างจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและ สารสนเทศ
- และขอรับรองว่าคำตอบของท่าน ไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของท่าน และจะไม่มีการอ้างอิงถึงตัวบุคคล ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น จึงขอความร่วมมือจากทุกท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และให้ตรงกับความรู้สึของท่านที่สุด
3. แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 40 ข้อ

โปรดส่งแบบสอบถามกลับ ภายในวันที่ 29 ธันวาคม 2555 ผู้สำรวจขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

**แบบสอบถามแนวทางการเสริมสร้างจริยธรรม
ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและสารสนเทศ
(Organization Climate Survey)**

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

- ☐ ชาย
- ☐ หญิง

2. อายุ

- ☐ ต่ำกว่า 21 ปี
- ☐ 22 - 30
- ☐ 31 - 40
- ☐ 41 - 50
- ☐ สูงกว่า 51

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- ☐ ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี
- ☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- ☐ สูงกว่าระดับปริญญาตรี

4. อายุงานในหน่วยงานปัจจุบัน

- ☐ 1 – 2 ปี
- ☐ 3 – 5 ปี
- ☐ 6 – 10 ปี
- ☐ มากกว่า 10 ปี

5. คณะ

- ☐ การจัดการ
- ☐ มนุษยศาสตร์
- ☐ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- ☐ ครุศาสตร์
- ☐ วิทยาศาสตร์
- ☐ ศิลปกรรมศาสตร์

6. กลุ่มงาน

- ☐ สารสนเทศ
- ☐ สื่อสารองค์กร
- ☐ บริการคอมพิวเตอร์
- ☐ เทคโนโลยีสารสนเทศ
- ☐ ประชาสัมพันธ์

7 มหาวิทยาลัยราชภัฏ

☐ สวนสุนันทา

☐ พระนคร

☐ สวนดุสิต

☐ ธนบุรี

☐ บ้านสมเด็จ

☐ จันทเกษม

ส่วนที่ 2 แนวทางการเสริมสร้างจริยธรรม

ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสื่อสารและ สารสนเทศ ท่านมีความเห็นในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

โปรดระบุเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ท่านรับฟังและยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นมีความเห็นที่แตกต่างจากท่าน					
2.ท่านมีทัศนคติที่ดีต่อผู้ส่งสารและผู้รับสาร					
3.ท่านมีหลักจริยธรรมยึดมั่นเสมอ					
4.ท่านสามารถพูดและจูงใจให้ผู้รับสารคล้อยตามข่าวสารนั้น					
5.ท่านมีหลักการยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง					
6.ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะสื่อสารกับผู้อื่น					
7.ท่านสามารถเลือกวิธีการสื่อสารให้เหมาะสมกับโอกาส					
8.ท่านสามารถติดต่อสื่อสารข้อมูลที่เป็นจริงและเชื่อถือได้					
9.ท่านมีความใจกว้างในความคิดของผู้อื่นและใช้เหตุผลในการสื่อสาร					
10.ท่านมีวิธีการติดต่อสื่อสารกับชุมชนและประชาคม					
11.ข่าวสารที่มีความสำคัญจะใช้การสื่อสารหลายทางพร้อมกัน					
12.เนื้อหาของข่าวสารจะมีการกลั่นกรองเป็นอย่างดี					
13.ข้อมูลข่าวสารมีการข่าเตือนหลายครั้งเพื่อให้เกิดความเข้าใจ					

14.เนื้อหาข่าวสารมีความทันสมัยทันเหตุการณ์อยู่เสมอ					
15.เนื้อหาข่าวสารเป็นเรื่องที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์					
16.มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้ร่วมงานเสมอ					
17.ข้อมูลข่าวสารตั้งอยู่บนพื้นฐานความจริงและเชื่อถือได้					
18.ท่านให้ความสนใจข่าวลือหรือข่าวซุบซิบ					
19.ท่านมีความเชื่อมั่นต่อตนเองและผู้อื่น					
20.ท่านมีความพยายามเพิ่มพูนความรู้และสนใจข่าวสารตลอดเวลา					
21.เนื้อหาข่าวสารไม่ชัดเจนจึงทำให้เข้าใจยาก					
22.การแจ้งข่าวสารไม่สม่ำเสมอบางครั้งเร็วเกินไป บางครั้งช้าเกินไป					
23.เนื้อหาข่าวสารมักลอกเลียนแบบคำสั้งเดิม					
24.การส่งข่าวสารหลายทอดทำให้ข่าวสารบิดเบือน					
25.ไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของข่าวสาร					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26.มีการแทรกแซงบิดเบือนข่าวสาร					
27.การยึดติดระบบและรูปแบบทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารล่าช้า					
28.ความไม่เที่ยงตรงของข่าวสาร					
29.ความลำเอียงของอุปกรณ์ในการสื่อสาร					
30.ความไม่เพียงพอของอุปกรณ์					
31.การไม่ยอมรับนวัตกรรมใหม่ๆ					
32.ผู้ใช้สื่อขาดความรู้ ความชำนาญในเครื่องมือใหม่ๆ					
33.มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อข่าวสาร					
34.ท่านไม่สามารถแสดงความคิดเห็นหรือซักถาม					
35.ท่านขาดทักษะในการอ่าน รับรู้เข้าใจ					

36.ข่าวสารที่ออกมาไม่มีการตรวจทานคำหรือข้อความให้ถูกต้อง					
37.การสื่อสารต้องมีผู้รับและผู้ส่งที่เข้าใจกัน					
38.ท่านไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง					
39.ท่านต้องการให้องค์กรสื่อสารหลายๆทาง					
40.ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารไม่มีความรู้ทางด้านนี้โดยตรง					

ประวัติผู้วิจัย

นางรศศุภกนก สุณาลัย(ผศ.ดร.)

หมายเลขบัตรประชาชน

310-200122-4064

คุณวุฒิ Ph.D. (Business Administration(Management)) Suan Sunandha Rajabhat University,
Thailand 2011

ประสบการณ์วิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของอาจารย์ประจำตามสัญญาจ้าง มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร